

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter ändras. Genom propositionen genomförs två omarbetade direktiv av Europaparlamentet och rådet, det så kallade ekodesign-direktivet och det så kallade energimärkningsdirektivet.

Lagens tillämpningsområde föreslås bli utvidgat så att lagen också ska omfatta energirelaterade produkter utöver de energianvändande produkterna. Tillämpningsområdet föreslås bli preciserat så att lagen endast ska omfatta sådana energirelaterade produkter på vilka Europeiska unionen ställer produktgruppspecifika krav.

I fråga om energimärkning föreslås bestämmelser om förbud mot otillåten användning av energimärkningen. Uppgifter om

energieffektivitetsklass ska lämnas vid marknadsföringen av produkter som omfattas av bestämmelserna om energimärkning. Säkerhetsteknikcentralen åläggs skyldighet att begära närmare upplysningar om energimärke eller informationsblad, om centralen har anledning att misstänka att dessa inte överensstämmer med lagens krav.

I propositionen föreslås att arbets- och näringsministeriet ska godkänna besiktningsorgan i vissa fall i stället för miljöministeriet. Arbets- och näringsministeriet föreslås ha samma skyldigheter som miljöministeriet vid tillsynen över de besiktningsorgan som ministeriet godkännt.

Lagen avses träda i kraft den 1 december 2010.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

| | |
|--|----|
| PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL | 1 |
| INNEHÅLLSFÖRTECKNING | 2 |
| ALLMÄN MOTIVERING | 3 |
| 1 NULÄGE | 3 |
| 1.1 Lagstiftning och praxis..... | 3 |
| 1.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU | 4 |
| 1.3 Bedömning av nuläget | 5 |
| 2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN | 6 |
| 2.1 Målsättning..... | 6 |
| 2.2 De viktigaste förslagen..... | 6 |
| 3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER | 7 |
| 3.1 Allmänt..... | 7 |
| 3.2 Ekonomiska konsekvenser | 7 |
| 3.3 Konsekvenser för myndigheterna | 8 |
| 3.4 Konsekvenser för miljön | 8 |
| 3.5 Samhälleliga konsekvenser | 9 |
| 4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN | 9 |
| 4.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial | 9 |
| 4.2 Remissyttranden och hur de har beaktats | 9 |
| DETALJMOTIVERING | 10 |
| 1 LAGFÖRSLAG | 10 |
| 2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER | 15 |
| 3 IKRAFTTRÄDANDE | 15 |
| 4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING | 15 |
| LAGFÖRSLAG | 17 |
| om ändring av lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter | 17 |
| BILAGA | 26 |
| PARALLELLTEXT | 26 |
| om ändring av lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter | 26 |

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter (1005/2008, nedan ekodesignlagen, den s.k. EuP-lagen) trädde i kraft den 1 januari 2009. Genom lagen genomfördes Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter och om ändring av rådets direktiv 96/57/EG och 2000/55/EG (nedan ekodesigndirektivet, det s.k. EuP-direktivet). Utöver bestämmelserna om krav på ekodesign innehåller ekodesignlagen dessutom bestämmelser om energimärkning av energianvändande produkter.

Ekodesignlagen är en ramlag som tillämpas på energianvändande produkter (energy-using products, EuP). Lagen innehåller bestämmelser om energieffektivitet och energimärkning samt om kontroller i anslutning till dessa. Lagen innehåller inga krav för enskilda produktgrupper utan bindande produktgruppsspecifika krav kommer att utfärdas i form av produktgruppsspecifika genomförandeåtgärder. En sådan är exempelvis en av Europeiska kommissionen utfärdad förordning som gäller en viss produktgrupp. Då en genomförandebestämmelse för en viss produktgrupp har utfärdats, ska bestämmelserna i ekodesignlagen tillämpas på produkterna i fråga.

Bestämmelserna om ekodesign

Syftet med kraven på ekodesign är att förbättra energieffektiviteten genom att integrera miljöaspekterna och livscykeltankandet i produktdesignskedet. I praktiken har kraven på ekodesign i allmänhet gällt en produkts energiförbrukning under användningstiden. Om en produkt inte uppfyller de krav på ekodesign som uppställts för den i genomförandebestämmelsen, får produkten inte släppas

ut på marknaden eller tas i bruk inom Europeiska unionen.

Ramarna för ekodesign har på EU:s nivå angetts i ekodesigndirektivet och på den nationella nivån i ekodesignlagen. Bestämmelserna om kraven på ekodesign för produkter finns i 2 kap. i ekodesignlagen, som innehåller bestämmelser om bl.a. tillverkarens, den auktoriserade representantens, näringsidkarens och importörens skyldigheter samt om de allmänna och specifika kraven på ekodesign för energianvändande produkter. I 3 kap. finns bestämmelser om energianvändande produkters överensstämmelse med kraven som visas genom CE-märkning och en skriftlig försäkran om överensstämmelse som utarbetats av tillverkaren.

Med stöd av ekodesigndirektivet utfärdar Europeiska kommissionen genomförandeåtgärder för olika produktgrupper. I direktivet anges kriterierna för valet av produktgrupper. Kriterierna är att en produkts försäljnings- och handelsvolym inom EU är minst 200 000 enheter under ett år, att produkten har betydande miljöpåverkan och att produkten har en betydande potential för förbättring när det gäller miljöpåverkan utan att det medför orimliga kostnader.

De produktgruppsspecifika genomförandeåtgärderna bereds vid ett kommittéförfarande under ledning av kommissionen, dvs. genom ett föreskrivande förfarande med kontroll i en kommitté som består av medlemsstaternas företrädare.

De genomförandeåtgärder som utfärdats med stöd av ekodesigndirektivet har givits i form av kommissionens förordningar som är direkt tillämpliga för medlemsstaterna. Kommissionen har hittills utfärdat förordningar om krav på ekodesign för följande produktgrupper: förordning (EG) nr 1275/2008 om elektriska och elektroniska hushålls- och kontorsprodukters elförbrukning i standby- och frånläge, förordning (EG) nr 107/2009 om enkla digitalboxar, förordning (EG) nr 244/2009 om rundstrålande

lampor för hushållsbruk, förordning (EG) nr 245/2009 om belysningsprodukter för tjänstesektorn, förordning (EG) nr 278/2009 om externa kraftkällor, förordning (EG) nr 640/2009 om elektriska motorer, förordning (EG) nr 641/2009 om cirkulationspumpar, förordning (EG) nr 642/2009 om tv-mottagare och förordning (EG) nr 643/2009 om kylar och frysar för hushållsbruk.

Dessutom finns rådets direktiv 92/42/EEG om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle (det s.k. verkningsgradsdirektivet) som antagits före ekodesigndirektivet och som genomförts genom ekodesignlagen och del D 7 i Finlands byggbestämmelsesamling.

Bestämmelserna om energimärkning

Ekodesignlagen innehåller också de nationella genomförandebestämmelser som förutsätts i ramdirektivet om energimärkning, dvs. rådets direktiv 92/75/EEG om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser (nedan energimärkningsdirektivet).

Syftet med energimärkning är att påverka konsumenterna så att de ska välja produkter med bättre energiprestanda. De produkter om vilka en produktgruppspecifik energimärkningsbestämmelse har utfärdats ska förses med ett energimärke. Märket anger produktens energiförbrukning under användningstiden på skalan A—G.

Bestämmelser om kraven på energimärkning av energianvändande produkter finns i 4 kap. i ekodesignlagen som innehåller bestämmelser om bl.a. utsläppande på marknaden av energianvändande produkter samt om utarbetande av ett energimärke, ett informationsblad och teknisk dokumentation.

Bestämmelser om energimärkning av specifika produktgrupper bereds liksom bestämmelserna om ekodesign i en kommitté under ledning av Europeiska kommissionen genom iakttagande av det föreskrivande förfarandet med kontroll.

Bestämmelser om energimärkning av vissa produktgrupper har utfärdats genom direktiv som satts i kraft nationellt genom beslut av handels- och industriministeriet eller av mil-

jöministeriet. Hittills har direktiv om krav på energimärkning utfärdats för följande produktgrupper: elektriska kylskåp och frysar (även i kombination) för hushållsbruk (94/2/EG), tvättmaskiner (95/12/EG), elektriska torktumlare (95/13/EG), kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk (96/60/EG), hushållsdiskmaskiner (97/17/EG), lampor för hushållsbruk (98/11/EG), elektriska hushållsugnar (2002/40/EG) och luftkonditioneringsapparater för hushållsbruk (2002/31/EG).

1.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

De omarbetade direktiven om ekodesign och energimärkning

Ramdirektiven om både ekodesign och energimärkning har omarbetats. Det nya ekodesigndirektivet, dvs. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter, har antagits den 21 oktober 2009. Direktivet trädde i kraft den 20 november 2009 och det ska införlivas med den nationella lagstiftningen senast den 20 november 2010.

Det andra av de nya ramdirektiven är det nya energimärkningsdirektivet, dvs. Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger energirelaterade produkters förbrukning av energi och andra resurser. Det nya energimärkningsdirektivet antogs den 19 maj 2010 och ska införlivas med den nationella lagstiftningen senast den 20 juni 2011. Medlemsstaterna ska börja tillämpa dem dock först från och med den 20 juli 2011.

I de nya ramdirektiven utvidgades direktivens räckvidd från hushållsapparater och energianvändande produkter (energy-using products) till energirelaterade produkter (energy-related products).

Båda direktiven har fortfarande karaktären av ramdirektiv, dvs. de förpliktar tillverkarna och importörerna av produkter först då produktgruppspecifika krav har utarbetats för

produkten i fråga under ledning av Europeiska kommissionen. Om kommissionen utfärdar produktgruppsspecifika krav genom en förordning, förutsätter detta inga åtgärder från medlemsstaternas sida eftersom förordningen är direkt tillämplig för Finland. Om kommissionen utfärdar krav genom ett direktiv, förutsätter detta särskilt genomförande av Finland.

Lissabonfördraget

Lissabonfördraget, dvs. fördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, vilket syftar till att reformera EU:s verksamhet, trädde i kraft vid ingången av december 2009. Det har påverkat innehållet i energimärkningsdirektivet när det gäller bestämmelserna om kommittéförfarande, eftersom det nya energimärkningsdirektivet antogs efter ikraftträdandet av Lissabonfördraget.

Det gamla energimärkningsdirektivet innehåller bestämmelser om ett föreskrivande förfarande med kontroll vid vilket de produktgruppsspecifika genomförandeåtgärderna beträffande energimärkning behandlades. Kommissionen kunde inte på den tiden utfärda en genomförandeåtgärd utan att kommittén, som bestod av medlemsstaternas företrädare, hade gett sitt samtycke. På basis av Lissabonfördraget utfärdas de produktgruppsspecifika kraven i det nya energimärkningsdirektivet i ett system med delegerade akter, dvs. rätten att utfärda bestämmelser har överförs helt på kommissionen. De bestämmelser på lägre nivå som utfärdas med stöd av det nya energimärkningsdirektivet är således delegerade akter som utfärdats av kommissionen och inte genomförandeåtgärder vilket är fortfarande fallet med motsvarande bestämmelser i ekodesigndirektivets system.

EU:s förordning om ackreditering och marknads kontroll

Ekodesigndirektivet kan anses utgöra en del av EU:s produktharmoniseringslagstiftning som också reformerats på sista tiden. Den s.k. nya metoden och den helhetsstrategi som gäller teknisk harmonisering och stan-

dardisering och som härstammar från 1980-talet moderniserades år 2008 genom en ny lagstiftningsram (New Legislative Framework, NLF). Den har skrivits in i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (nedan förordningen om ackreditering och marknads kontroll).

Förordningen om ackreditering och marknads kontroll innehåller också bestämmelser om CE-märkning. Genom CE-märkning visas att en energirelaterad produkt uppfyller kraven på ekodesign för produkter och en produkt som inte har försetts med CE-märkning får inte släppas ut på marknaden eller tas i bruk. De nationella bestämmelserna om CE-märkning av produkter fanns tidigare i lagen om att vissa produkter skall föras med CE-märkning (1376/1994, nedan CE-märkningslagen). Lagen i fråga har nu upphävts och EU:s förordning om ackreditering och marknads kontroll är direkt tillämplig för medlemsstaterna.

1.3 Bedömning av nuläget

Ekodesignlagen har varit i kraft sedan ingången av år 2009. De ändringar som nu föreslås i den följer av de ändringar som gjorts i EU:s ramdirektiv, särskilt vad gäller direktivens nya räckvidd. Samtidigt finns det skäl att ta upp också några nationella utvecklingsbehov som upptäckts i fråga om ekodesignlagen.

Enligt ekodesignlagen tillämpas lagen på energianvändande produkter som släpps ut på marknaden eller tas i bruk. I lagen finns inget omnämnande om att de krav som föreskrivs i lagen inte gäller alla energianvändande produkter utan endast sådana om vilka en särskild produktgruppsspecifik bestämmelse har utfärdats med stöd av ekodesigndirektivet eller energimärkningsdirektivet. Det mycket vida tillämpningsområdet enligt 2 § kan missleda läsaren i fråga om ramlagens natur.

I 5 kap. i ekodesignlagen finns bestämmelser om besiktningsorgan. Miljöministeriet godkänner besiktningsorganen. I framtiden kan det dock finnas behov av att också ar-

bets- och näringsministeriet godkänner besiktningsorgan. Miljöministeriets verksamhetsområde omfattar byggprodukter som omfattas av lagens tillämpningsområde och arbets- och näringsministeriets verksamhetsområde omfattar på motsvarande sätt andra produkter än byggprodukter.

I artikel 9 i det nya energimärkningsdirektivet föreskrivs en ny förpliktelse som har att göra med offentlig upphandling. Enligt artikeln ska de upphandlande myndigheterna i fråga om vissa upphandlingar sträva efter att enbart upphandla produkter som uppfyller kriterierna för de högsta prestandanivåerna och som tillhör den högsta energieffektivitetsklassen. Eftersom det inte är fråga om en obligatorisk förpliktelse är avsikten att bestämmelsen genomförs i Finland genom olika rekommendationer om offentliga upphandlingar.

På basis av 17 § 10, 22 och 27 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991, nedan självstyrelselagen) hör natur- och miljövården, näringsverksamheten och elproduktionen inom landskapet till landskapets lagstiftningsbehörighet. I fråga om den lagstiftningskontroll beträffande landskapslagar som avses i 19 § i självstyrelselagen har det ansetts att lagstiftningsbehörigheten ska bedömas utifrån det område till vilket åtgärderna sakligt sett närmast kan hänföras. Tidigare har ekodesigndirektivet anmälts till Europeiska kommissionen så att det har ansetts falla inom rikets lagstiftningsbehörighet på basis av 27 § 19 punkten i självstyrelselagen, dvs. som en helhet som hör till området standardisering. För att beakta ståndpunkten i fråga om lagstiftningskontrollen bereder Ålands landskapsregering med stöd av självstyrelselagen ett förslag som gäller området för ekodesignlagen, varvid ekodesignlagen med vissa undantag föreslås bli tillämplig i landskapet Åland.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Målsättning

Propositionens syfte är att skapa bättre möjligheter för förbättring av energieffektiviteten. Syftet är att främja en hållbar utveck-

ling genom att graden av energieffektivitet och nivån på miljöskydd höjs samtidigt som energiförsörjningen tryggas. Det är möjligt att genom bättre design utveckla energirelaterade produkter i syfte att minska miljöpåverkan och öka energieffektiviteten. Förbättring av produkters miljöprestanda hjälper också för sin del att minska efterfrågan på naturresurser. Målet är att uppnå betydande energibesparingar och samtidigt minska också kostnaderna för företag och slutanvändare.

Syftet med propositionen är att ändra ekodesignlagen så att genom lagen genomförs EU:s omarbetade ramdirektiv om ekodesign och om energimärkning, dvs. det nya ekodesigndirektivet och det nya energimärkningsdirektivet.

I de nya ramdirektiven utvidgades direktivens räckvidd från hushållsapparater och energianvändande produkter (energy-using products) till energirelaterade produkter (energy-related products). Avsikten är att genom propositionen genomföra en motsvarande ändring av tillämpningsområdet för ekodesignlagen. Det skulle således vara möjligt att i framtiden utfärda bestämmelser om krav på ekodesign för och energimärkning av t.ex. fönster, isoleringsmaterial, duschmunstycken och kranar.

2.2 De viktigaste förslagen

Ekodesignlagen föreslås bli ändrad så att lagens tillämpningsområde utvidgas så att lagen också ska omfatta energirelaterade produkter utöver de energianvändande produkterna. Tillämpningsområdet ska omfatta förutom sådana produkter med hjälp av vilka energi används, produceras, överförs eller mäts dessutom också energirelaterade produkter. I praktiken skulle nya produktgrupper som är nyttiga med tanke på energisparandet finnas särskilt bland produkter som används inom byggbranschen, såsom fönster eller produkter som har att göra med vattenförbrukningen.

De flesta av lagens paragrafer innehåller begreppet energianvändande produkt. I propositionen föreslås att det görs en teknisk ändring som går ut på att det gamla begreppet energianvändande produkt ska bytas ut

mot det nya begreppet energirelaterad produkt på varje ställe där det nämns.

Tillämpningsområdet föreslås bli preciserat så att lagens tillämpningsområde omfattar endast sådana energirelaterade produkter om vilka Europeiska unionen utfärdar produktgruppspecifika krav. I och med preciseringen av tillämpningsområdet utesluts samtidigt möjligheten att på nationellt initiativ utfärda produktspecifika bestämmelser på lägre nivå.

När det gäller energimärkning föreslås bestämmelser om förbud mot otillåten användning av en i denna lag avsedd energimärkning. Det föreslås vidare att nya krav utfärdas om lämnande av uppgift om energieffektivitetsklass vid marknadsföringen av anordningar som omfattas av bestämmelserna om energimärkning. Den nya skyldighet som åläggs Säkerhetsteknikcentralen följer också av det nya direktivet om energimärkning. Således åläggs Säkerhetsteknikcentralen skyldighet att begära närmare upplysningar om energimärke eller informationsblad, om centralen har anledning att misstänka att dessa inte överensstämmer med lagens krav.

I propositionen föreslås vidare att bestämmelsen om importörens och näringsidkarens skyldighet att bevara handlingar förtydligas. Likaså föreslås bestämmelser om att godkännandet av besiktningsorgan ska ankomma på arbets- och näringsministeriet vid sidan av miljöministeriet.

Den nationella lagstiftningen om CE-märkning har ändrats som följd av EU:s nya förordning om ackreditering och marknads kontroll och ändringar som har samband med detta föreslås också bli gjorda i ekodesignlagen. Eftersom förordningen om ackreditering och marknads kontroll är direkt tillämplig för Finland har den nationella CE-märkningslagen upphävts genom lagen om CE-märkningsföreselse (187/2010). Den nya lagen innehåller endast de straffbestämmelser som förutsätts enligt EU:s förordning om ackreditering och marknads kontroll. Således bör de hänvisningar till CE-märkningslagen som ingår i ekodesignlagen ersättas med hänvisningar till förordningen om ackreditering och marknads kontroll. Det föreslås dessutom att en hänvisning till lagen om CE-märkningsföreselse inkluderas i straffbestämmelsen.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Allmänt

Ekodesignlagen är en ramlag och de bindande produktgruppspecifika kraven utfärdas under ledning av kommissionen i form av genomförandeåtgärder för specifika produktgrupper eller som delegerade akter. Propositionens konsekvenser är således beroende av vilka slags produktgruppspecifika krav som utfärdas med stöd av ekodesigndirektivet eller energimärkningsdirektivet. Tillämpningsområdet för de nya ramdirektiven och ekodesignlagen utvidgas till att omfatta energirelaterade produkter som inbegriper en mycket stor grupp produkter av olika slag. I dagens läge är det ännu inte känt på vilka energirelaterade produkter krav kommer att ställas och innehållet i kraven är inte heller känt, varför det är svårt att bedöma ramlagens konsekvenser. Arbetsplanen för ekodesigndirektivet sträcker sig från 2009 till 2011 och den gjordes upp innan direktivets räckvidd hade utsträckts till energirelaterade produkter. Den följande treårsplanen ska vara färdig först i oktober 2011.

3.2 Ekonomiska konsekvenser

De ekonomiska konsekvenserna kommer att preciseras genom genomförandeåtgärder och delegerade akter som efter utvidgningen av tillämpningsområdet kan utsträckas till att omfatta också energirelaterade produkter. Särskilt de produktgruppspecifika bestämmelser som utfärdas med stöd av ekodesigndirektivet kommer att ha ekonomiska konsekvenser inte enbart för tillverkare utan dessutom också för hela design- och tillverkningskedjan samt för importörerna.

Beaktandet av miljöaspekterna gör att kostnaderna för produktdesign och informationshantering kommer att öka något i initialskedet. Kostnader uppstår för tillverkare bl.a. av att ändringar görs i produkterna, av eventuella ändringar i produktionsprocesserna, genom ökad produktdesign och hantering av produktinformation. När det gäller importörer kan kostnader förväntas uppstå för nya produktgruppers del av särskilt hanteringen

av information och kontrollen av att informationen är korrekt.

Å andra sidan kan också besparingar förväntas rätt snabbt exempelvis genom att förbrukningen av material och energi effektiviseras. Dessutom kan ekonomiska fördelar förväntas också tack vare kundernas och finansieringsmarknadens ökade godkännande.

I en produktgruppsspecifik bestämmelse som utfärdas med stöd av ekodesigndirektivet kan det krävas att en ekologisk profil utarbetas för produkter. Tillverkaren ska samla nödvändiga uppgifter om miljöaspekterna under de olika skedena i en produkts livscykel. Detta gör att företags administrativa kostnader ökar något, men å andra sidan kan samtidigt tillverkarnas medvetenhet om produkternas miljöaspekter ökas och detta kan också leda till innovativa miljövänliga lösningar.

Syftet med energimärkning är att styra slutanvändarna att välja energieffektiva produkter. Detta syftar till att uppmuntra tillverkarna till höjning av energiprestandan för sina produkter.

Ur konsumenternas synpunkt kommer särskilt de produktgruppsspecifika krav som utfärdas med stöd av energimärkningsdirektivet att öka konsumentinformationen om produkterna. Därmed kommer de att få bättre möjligheter att välja produkter med hög energiprestanda. Det uppstår också besparingar för konsumenterna i och med att energiförbrukningen minskar.

3.3 Konsekvenser för myndigheterna

Utvidgningen av tillämpningsområdet påverkar myndigheternas verksamhet alltefter som nya produktgruppsspecifika krav utfärdas. Antalet produktgrupper som omfattas av kraven på ekodesign stiger hela tiden. De nya produktgruppsspecifika bestämmelserna sätts förutom arbets- och näringsministeriet samt miljöministeriet dessutom också Säkerhetsteknikcentralen som svarar för marknadskontrollen.

I praktiken beror arbetsmängden på hur många produktgruppsspecifika bestämmelser Europeiska kommissionen kommer att utfärda. Hittills har produktgruppsspecifika krav utfärdats för nio produktgrupper på basis av

ekodesigndirektivet och utöver dessa pågår beredningen av krav i fråga om 29 andra produktgrupper. Då direktivets tillämpningsområde utvidgades till energirelaterade produkter kan det förväntas att antalet berörda produktgrupper kommer ytterligare att öka. Det kommer att utfärdas nya produktgruppsspecifika bestämmelser också med stöd av det nya energimärkningsdirektivet, vilket kommer att öka myndigheternas arbetsbörda.

För att säkerställa effektiv tillsyn är det viktigt att Säkerhetsteknikcentralen har tillräckliga resurser för skötsel av uppgifterna när det gäller både kraven på ekodesign för och kraven på energimärkning av produkter.

I anslutning till riksdagsbehandlingen av regeringens proposition om ekodesignlagen godkände riksdagen ett uttalande enligt vilket riksdagen förutsätter att regeringen ser till att det genom myndigheternas försorg utarbetas klara och begripliga anvisningar särskilt för små och medelstora företag som konkret och produktgruppvis redogör för vilka allmänna och särskilda krav ekodesign ställer på företagen. Med anledning av uttalandet har Säkerhetsteknikcentralen tillsammans med arbets- och näringsministeriet samt miljöministeriet år 2009 börjat informera om genomförandet av ekodesigndirektivet. I anslutning till detta har bl.a. anvisningar färdigställts i slutet av år 2009. Dessa finns tillgängliga på Säkerhetsteknikcentralens webbsidor (www.ekosuunnittelu.fi), som är riktade särskilt till små och medelstora företag. Ur företags synvinkel är den fortsatta informationen ytterst viktig.

När Säkerhetsteknikcentralen sköter sina uppgifter enligt denna lag är det viktigt att centralen vid behov samarbetar med konsumentmyndigheterna särskilt när det gäller kraven på energimärkning av produkter.

3.4 Konsekvenser för miljön

I det dokument för bedömning av konsekvenserna för ekodesigndirektivet som kommissionen låtit utarbeta SEK(2008) 2116 konstateras att det är möjligt att minska den negativa miljöpåverkan betydligt. Ju större produktsortiment som omfattas av genomförandeåtgärderna, desto större är de potentiella fördelarna. Betydande positiva miljöeffekter

kan åstadkommas på ett kostnadseffektivt sätt särskilt genom att åtgärder inriktas på byggprodukter och på produkter som förbrukar vatten.

I anslutning till bedömningen av konsekvenserna av energimärkningsdirektivet konstateras det i kommissionens direktivförslag (KOM(2008) 778) att ytterligare besparingar på cirka 58 terawattimmar (TWh), vilket totalt sett motsvarar besparingar på 314 TWh senast 2020, eller ungefär 78 miljoner ton minskade CO₂-utsläpp, skulle kunna åstadkommas enbart genom inverkan från de tre prioriterade produktgrupperna som tas upp som exempel.

3.5 Samhälleliga konsekvenser

Samhälleliga konsekvenser, t.ex. i form av sysselsättningseffekter, kan uppstå i och med utfärdandet av enskilda produktgruppspecifika bestämmelser, eftersom kraven på ekodesign kan ha en inverkan särskilt på företags verksamhetsbetingelser. Om produkterna inte uppfyller de krav på ekodesign som uppställts för dem får de inte släppas ut på EU:s marknad. Å andra sidan kan den innovativa affärsverksamheten också skapa nya arbetstillfällen.

4 Beredningen av propositionen

4.1 Beredningskedan och beredningsmaterial

Propositionen har beretts vid arbets- och näringsministeriet i samarbete med miljöministeriet och Säkerhetsteknikcentralen. I samband med beredningen har följande parter hörts: Finlands miljöcentral, Finlands Näringsliv EK, Motiva Oy och Finlands Naturskyddsförbund rf. Dessutom har Teknologindustri rf inlämnat sina synpunkter skriftligen.

4.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Arbets- och näringsministeriet har begärt utlåtande om utkastet till regeringsproposition av följande instanser: justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, jord-

och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, miljöministeriet, Ålands landskapsregering, Energimarknadsverket, Konkurrentverket, Konsumentverket, Trafikverket, Säkerhetsteknikcentralen, Kommunikationsverket, Aalto-universitetets tekniska högskola, Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI ry, Elektriska Grossistförbundet i Finland rf, Finlands Näringsliv EK, Finsk Energiindustri rf, Helsingfors Energi, Inspecta Oy, Förbundet för Finsk Handel FH rf, Kemiindustrin rf, Kodintekniikkaliitto ry, Kuluttajat – Konsumenterna ry, LVI-talotekniikkateollisuus ry, Lämmitysenergia Yhdistys, Mättekniikkcentralen, Motiva Oy, Byggnadsindustrin RT, SGS FIMKO Oy, Finlands Konsultbyråers Förbund SKOL rf, SESKO ry, Finlands Fastighetsförbund rf, Finlands Konsumentförbund rf, Finlands Kommunförbund, Finlands Naturskyddsförbund rf, Suomen Sairaalatekniikan yhdistys ry, Finlands Standardiseringsförbund SFS rf, Elektriska Grossistförbundet i Finland rf, Suomen Valoteknillinen Seura ry, Företagarna i Finland rf, Finlands miljöcentral, Sähkö - ja Teleurakoitsijaliitto STUL ry, Elenergiförbundet SENNER rf, Sähkölaitteistojen Kunnossapitoyhdistys SÄKPY ry, Sähkösuunnittelijat NSS ry, Talotekniikkaliitto, Tekes - utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, Teknologindustri rf, Teollisuuden sähkö ja automaatio ry, Industrins Kraft Ab, Arbets effektivitetsföreningen (TTS), Medicinernas Centralförbund, VTT och Olje- och Gasbranschens Centralförbund rf.

Ett remissammandrag har sammanställts över utlåtandena. Sammandraget finns tillgängligt på arbets- och näringsministeriets webbplats. De viktigaste frågor som togs upp i utlåtandena gällde tillämpningsområdet, tillräckligheten av myndigheternas resurser, de små och medelstora företagen och informationen.

Arbets- och näringsministeriet fortsatte beredningen av lagförslaget i samarbete med miljöministeriet och Säkerhetsteknikcentralen på basis av den feedback som ministeriet fick genom utlåtandena. Propositionen har färdigställts vid arbets- och näringsministeriet.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1 §. Lagens syfte. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrad så att man i stället för energianvändande produkter föreskriver om energirelaterade produkter. Bakom propositionen ligger alltså en utvidgning av lagens tillämpningsområde. I praktiken bör alla omnämmanden om energianvändande produkter ersättas med uttrycket energirelaterade produkter. Sådana tekniska ändringar behöver göras i majoriteten av paragraferna. Motiveringarna till denna ändring har inte tagits in i motiveringarna till varje enskild paragraf i detaljmotiveringen utan bakgrunden till och effekterna av ändringsförslaget har beskrivits närmare i den allmänna motiveringen. En liknande teknisk ändring föreslås också i följande paragrafer: 2—21, 23, 26, 27, 30, 34, 37 och 41. Dessutom har det gjorts några skrivtekniska ändringar som inte har beskrivits i detaljmotiveringen.

2 §. Lagens tillämpningsområde. Lagens tillämpningsområde föreslås bli utvidgat så att lagen ska omfatta förutom energianvändande produkter (energy-using products) dessutom också energirelaterade produkter (energy-related products). Bakom ändringen ligger en motsvarande ändring i de omarbetade ekodesign- och energimärkningsdirektiven.

Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så att lagen tillämpas endast på energirelaterade produkter för vilka Europeiska unionen utfärdar produktgruppsspecifika krav. Genom denna precisering av tillämpningsområdet anges det klart i lagen att det är frågan om en ramlag vars krav inte omfattar samtliga energirelaterade produkter utan endast sådana produkter om vilka Europeiska unionen har utfärdat, kommer att utfärda eller förutsätter att medlemsstaterna ska utfärda bestämmelser. Denna precisering ingår redan i motiveringarna till regeringens proposition om ekodesignlagen som trädde i kraft vid ingången av 2009, men av tydlighetsskäl bör bestämmelser om detta också utfärdas på lagnivå. Som Europeiska unionens produktgruppspe-

cifika krav betraktas också t.ex. krav beträffande produkttegenskaperna hos energirelaterade produkter.

Samtidigt ska omnämmandena om utsläppande på marknaden och tagande i bruk av produkter slopas i 1 mom. eftersom de ingår i den definition på en energirelaterad produkt som finns i 3 § 9 punkten.

3 §. Definitioner. Definitionen på CE-märkning i 1 punkten bör ändras eftersom märkningen definieras genom en hänvisning till den redan upphävda lagen om att vissa produkter skall förses med CE-märkning (nedan CE-märkningslagen). Bestämmelserna om CE-märkning finns numera i EU:s förordning om krav för ackreditering och marknadsövervakning i samband med saluföring av produkter, nedan förordningen om ackreditering och marknads kontroll, som trädde i kraft den 1 januari 2010. EU:s förordning om ackreditering och marknads kontroll är direkt tillämplig för EU:s medlemsstater och behöver inte sättas i kraft nationellt. Enligt artikel 2 avses med CE-märkning en märkning genom vilken tillverkaren visar att produkten överensstämmer med de krav som uppställs i den harmoniserade gemenskapslagstiftningen som gäller anbringande av CE-märkning på produkterna. I bilaga II till förordningen finns en grafisk framställning av CE-märkningen. Det föreslås att 1 punkten ändras så att i punkten ingår en hänvisning till EU:s förordning om ackreditering och marknads kontroll i stället för en hänvisning till CE-märkningslagen.

Det föreslås att i 9 punkten intas en definition på energirelaterad produkt som också finns i artikel 2 i ekodesigndirektivet och i energimärkningsdirektivet. I motsats till de finska översättningarna av direktivet definieras energirelaterad produkt här inte som nytighet utan som produkt eftersom ordet produkt bättre och begripligare beskriver syftet med lagrummet. Begreppet energirelaterad produkt har beskrivits närmare i den allmänna motiveringen till propositionen.

Punkterna 11, 12, 13 och 18 föreslås bli ändrade så att det där talas om Europeiska

unionen i stället för Europeiska gemenskapen. I och med Lissabonfördraget blev Europeiska unionen en enda juridisk person och begreppet Europeiska gemenskapen slopades. En liknande teknisk ändring föreslås också i följande paragrafer: 4, 9, 13, 21, 25, 32 och 41.

Definitionen på besiktningsorgan föreslås bli preciserad i 14 punkten så att den är logisk med tanke på de ändringar som föreslås i 21 §. I 21 § föreslås bestämmelser om att ett besiktningsorgan kan godkännas förutom av miljöministeriet dessutom också av arbets- och näringsministeriet.

I paragrafen föreslås en ny 20 punkt som ska innehålla definitionen på miljöprestanda. I den finska översättningen av det nya ekodesigndirektivet har uttrycket "environmental performance" översatts med "ympäristötehokkuus" (miljöprestanda) medan uttrycket tidigare hade översatts med "ympäristönsuojellinen taso" (nivån av miljöskydd, graden av miljöskydd). Det är logiskt att den nya översättningen används också i den nationella lagstiftningen på finska. Det är skäl att ta definitionen på miljöprestanda in i paragrafen eftersom begreppet kan vara okänt för dem som ska tillämpa lagen. Definitionen motsvarar den definition på miljöprestanda som ingår i artikel 2.21 i ekodesigndirektivet. Genom begreppet miljöprestanda definieras också bl.a. begreppen ekodesign och energirelaterad produkt vilkas innehåll måste förstås rätt med tanke på tillämpningen av lagen.

Till följd av den nya översättningen föreslås således begreppet "ympäristönsuojellinen taso" bli ersatt med begreppet "ympäristötehokkuus" också i 2, 3, 9 och 10 punkten. Denna ändring gäller enbart den finska texten. I den svenska texten har ordet miljöprestanda använts redan tidigare.

Det föreslås att 20 punkten ska flyttas och bli en ny 21 punkt.

6 §. Produktgruppspecifika krav på ekodesign. Paragrafen inklusive dess rubrik föreslås bli ändrad i sin helhet. Sakligt sett innehåller paragrafen också fortsättningsvis bestämmelser om krav på ekodesign för olika produktgruppers del och om bemyndigande att utfärda förordning. Det föreslås att i paragrafen stryks en förteckning över produkt-

grupper och produkttegenskaper för vilkas del bestämmelser om de allmänna kraven på ekodesign skulle kunna utfärdas genom en författning på lägre nivå. Det är i praktiken omöjligt att dra upp en förteckning eftersom lagens tillämpningsområde utvidgas så att det omfattar energirelaterade produkter och det ännu inte är känt för vilka produktgrupper Europeiska unionen kommer att uppställa produktgruppsspecifika krav. När förteckningen över produktgrupperna stryks finns det skäl att se över formuleringen av paragrafen i dess helhet.

Det föreslagna 1 mom. innehåller en informativ bestämmelse. Enligt bestämmelsen tillämpas i fråga om ekodesign bestämmelserna i en produktgruppspecifik förordning som utfärdas av EU:s institutioner. Förordningarna tillämpas som sådana i medlemsstaterna. Hittills har alla produktgruppspecifika krav utfärdats i form av kommissionens förordningar och det är sannolikt att så sker också i fortsättningen.

I 2 mom. föreslås bestämmelser med tanke på sådana situationer i vilka EU:s produktgruppspecifika bestämmelse utfärdas i någon annan form än förordning t.ex. i form av direktiv. I ett sådant fall förutsätter den produktspecifika bestämmelsen en nationell genomförandebestämmelse. I momentet föreslås en grundläggande bestämmelse om att genom ekodesign för andra produkter än sådana energirelaterade produkter som avses i 1 mom. ska minskning av produkternas skadliga miljöpåverkan och ökning av deras energieffektivitet eftersträvas. Eftersom lagens tillämpningsområde enligt 2 § 1 mom. föreslås bli begränsad till endast sådana energirelaterade produkter för vilka EU utfärdar produktgruppspecifika krav ska skyldigheten enligt 2 mom. omfatta ekodesign för produkter om vilka en nationell genomförandebestämmelse ska utfärdas.

I det föreslagna 3 mom. finns bestämmelser om bemyndigande att utfärda förordning. Enligt momentet kan genom förordning av statsrådet närmare produktgruppspecifika bestämmelser om ekodesign enligt 2 mom. utfärdas om de omständigheter som räknas upp i 3 momentet. Den grundläggande bestämmelsen i 2 mom. skulle för det första kunna preciseras exempelvis i fråga om identifie-

ring och bedömning av miljöaspekter samt utvärdering av förbättringar i fråga om fastställda miljöaspekter. Sådana miljöaspekter som utvärderas skulle kunna vara t.ex. den uppskattade användningen av energi, material och andra resurser. För det andra skulle kraven kunna gälla tillhandahållande av uppgifter som inverkar på hanteringen, användningen och återvinningen av en produkt. Sådana skulle kunna vara t.ex. uppgifter som lämnas till behandlingsanläggningar för demontering, materialåtervinning eller omhändertagande av uttjänta produkter. I det föreslagna 3 mom. 3 punkten finns bestämmelser om bedömning av produkten under dess livscykel. På grundval av denna bedömning ska tillverkarna sedan t.ex. kunna åläggas att fastställa produktens ekologiska profil. Enligt 3 mom. 4 punkten kan genom förordning av statsrådet närmare bestämmelser kunna utfärdas också om detaljerade tekniska krav på ekodesign som syftar till att förbättra en viss miljöaspekt hos en produkt såsom energianvändning i drift.

Den förteckning som föreslås ingå i 3 mom. finns i bilagorna I och II till ekodesigndirektivet vilka innehåller detaljerade beskrivningar av de allmänna och specifika kraven på ekodesign.

I den gällande 6 § har de allmänna och specifika kraven på ekodesign skiljts åt så att bestämmelser om de allmänna kraven på ekodesign kan utfärdas genom förordning av statsrådet och bestämmelser om de specifika kraven på ekodesign utfärdas genom förordning av antingen arbets- och näringsministeriet eller miljöministeriet. Denna indelning är dock inte ändamålsenlig eftersom i EU:s produktgruppspecifika bestämmelser finns de allmänna och de specifika kraven på ekodesign i regel i samma rättsakt. Det är tydligare om det också nationellt finns endast en författning, dvs. statsrådets förordning, som innehåller kraven på ekodesign. Ekodesigndirektivets allmänna krav på ekodesign skulle i denna lag motsvaras av 3 mom. 1—3 punkten och de specifika kraven på ekodesign av 3 mom. 4 punkten.

9 §. CE-märkning. I slutet av 1 mom. finns en föråldrad hänvisning till CE-märkningslagen som ska strykas. Om anbringande av CE-märkning på produkter fö-

reskrivs inte längre nationellt utan bestämmelserna om detta ingår i artikel 30 i EU:s förordning om ackreditering och marknads kontroll som är direkt tillämplig för Finland och har trätt i kraft den 1 januari 2010.

Det föreslås att 2 mom. ändras så att det nuvarande innehållet upphävs eftersom bestämmelser om saken finns i artikel 30.3 i EU:s förordning om ackreditering och marknads kontroll. Förordningen är direkt tillämplig för Finland vilket betyder att några nationella bestämmelser om detta inte mera ska utfärdas.

I 2 mom. föreslås däremot bestämmelser om förbud mot att släppa energirelaterade produkter på marknaden om produkterna inte har försetts med CE-märkning i de fall då en sådan krävs enligt EU:s lagstiftning. Bestämmelsen avser att komplettera bestämmelserna i lagen om CE-märkningsföreseelse.

10 §. Presumtion om överensstämmelse. Hänvisningen i 2 punkten föreslås bli ändrad så att hänvisningen avser Europaparlamentets och rådets nya förordning (EG) nr 66/2010 om ett EU-miljömärke, som trädde i kraft den 19 februari 2010. Det föreslås vidare att 3 punkten uppdateras genom en hänvisning till det nya ekodesigndirektivet.

13 §. Bevarande och framläggande av uppgifter. Bestämmelser om importörens och näringsidkares skyldighet att bevara försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen finns i 2 mom. Skyldigheten omfattar sådana situationer i vilka tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska gemenskapen och inte har någon auktoriserad representant. Skyldigheten föreslås bli preciserad så att importören och näringsidkaren har skyldighet att både skaffa och bevara handlingarna i fråga. Detta effektiviserar övervakningen och hindrar leverantörer från att kringgå skyldigheten att tillställa tillsynsmyndigheten handlingarna.

15 §. Energimärkning av energirelaterade produkter. Det föreslås att hänvisningar till hushållsapparater och energianvändande byggprodukter ska strykas i 2 mom. I det nya energimärkningsdirektivet finns bestämmelser om energirelaterade produkter, men produkterna identifieras inte längre som t.ex. hushållsapparater. Det föreslås vidare att 2 mom. ändras så att begreppet energiför-

brukning preciseras så att det uttryckligen är fråga om energiförbrukning under den tid produkten används. En motsvarande precisering har gjorts också i det nya energimärkningsdirektivet.

I paragrafen föreslås ett nytt 3 mom. enligt vilket kravet på energimärkning i princip inte gäller inbyggda eller installerade produkter. Sådana produkter ska omfattas av skyldigheten att ha energimärkning endast om särskilda bestämmelser om detta har utfärdats i en produktgruppsspecifik rättsakt som givits med stöd av energimärkningsdirektivet. Genom momentet sätts artikel 4 b i energimärkningsdirektivet i kraft nationellt.

16 §. Utsläppande på marknaden och otillåten användning av märkningen. Till paragrafen föreslås ett nytt 2 mom. med bestämmelser om förbud mot otillåten användning av en i denna lag avsedd energimärkning på energirelaterade produkter. Det föreslås att ansvaret för detta ska bäras av produkttillverkaren, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren. Bestämmelserna om otillåten användning av märkningen finns i artikel 15 i energimärkningsdirektivet. Otillåten användning av märkningen är exempelvis det att en i denna lag avsedd märkning fästs på en sådan produkt på vilken sådan märkning inte får anbringas enligt Europeiska unionens produktspecifika krav eller den nationella lagstiftning som utfärdats med stöd av dem. Bestämmelsen omfattar exempelvis inte frivilliga certifikat som anger en produkts energieffektivitet, om det inte finns risk för att de förväxlas med den märkning som avses i denna lag. Otillåten användning av märkningen ska för tydlighets skull också nämnas i paragrafens rubrik.

17 §. Energimärke, informationsblad och teknisk dokumentation. Det föreslås att en ny 5 punkt fogas till 1 mom. Enligt 5 punkten ska tillverkaren av en energirelaterad produkt, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren på begäran ställa den tekniska dokumentationen i elektronisk form till förfogande för tillsynsmyndigheten eller Europeiska kommissionen inom tio arbetsdagar från mottagandet av sådan begäran från tillsynsmyndigheten eller kommissionen. Genom bestämmelsen sätts artikel 5 c i

det nya energimärkningsdirektivet i kraft nationellt.

Det föreslås att det i 3 mom. angivna bemyndigandet för arbets- och näringsministeriet att utfärda förordning ska preciseras så att det omfattar andra än byggprodukter.

18 §. Fästande av energimärke på energirelaterade produkter. Det föreslås att 1 mom. ändras så att en energirelaterad produkt som säljs eller på annat sätt bjuds ut till konsumenterna ska förses med ett energimärke så att det är väl synligt och läsbart, medan det enligt den nuvarande lagen ska fästas så att det är väl synligt. I det nya energimärkningsdirektivet betonas läsbarheten, vilket således föreslås bli beaktat också i den nationella lagen.

Det föreslås vidare att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen. Momentet ska innehålla bestämmelser om att det är förbjudet att fästa andra etiketter, märken, symboler eller påskrifter på energirelaterade produkter, om dessa sannolikt kommer att vilseleda slutanvändaren eller orsaka förväxling när det gäller förbrukningen av energi eller eventuella andra väsentliga resurser under användningen. Genom momentet sätts artikel 3.1 b i energimärkningsdirektivet i kraft nationellt. Enligt ikraftträdelsebestämmelsen tillämpas 2 mom. först från och med den 20 juli 2011.

18 a §. Krav på information vid marknadsföring. Det föreslås att till lagen fogas en ny 18 a § som handlar om reklam och tekniskt reklammaterial för produkterna. I 1 mom. föreskrivs att vid all reklam för de enskilda modellerna av energirelaterade produkter ska produktens energieffektivitetsklass nämnas i anslutning till energi- eller prisinformationen. Motsvarande bestämmelse ingår i artikel 4 c i energimärkningsdirektivet.

I den nya paragrafens 2 mom. föreslås bestämmelser om skyldighet att lämna upplysningar i produkternas tekniska säljfrämjande material. I allt säljfrämjande material som beskriver produktens tekniska egenskaper, dvs. i tekniska manualer och tillverkarens broschyrer, ska produktens energieffektivitetsklass uppges eller behövliga uppgifter om energiförbrukning lämnas slutanvändaren. Som tekniskt säljfrämjande material räknas exempelvis broschyrer som innehåller tekniska detaljer. Samma krav gäller också ma-

terial i elektronisk form. Genom momentet sätts artikel 4 d i energimärkningsdirektivet i kraft.

Enligt ikraftträdelsebestämmelsen tillämpas paragrafen först från och med den 20 juli 2011.

19 §. Uppgifter som ska lämnas till konsumenterna vid distansförsäljning. Paragrafen föreslås bli ändrad så att näringsidkaren vid distansförsäljning ska ge konsumenten också andra uppgifter än enbart de väsentliga uppgifter som ska lämnas på energimärket och i informationsbladet. Ändringen gäller paragrafens samtliga tre moment. Bestämmelser om utvidgning av skyldigheten att lämna uppgifter finns i artikel 7 i energimärkningsdirektivet.

21 §. Godkännande av besiktningsorgan. Det föreslås att 1 mom. ändras så att besiktningsorgan som deltar i bedömningen av produktens överensstämmelse med kraven ska kunna godkännas av förutom miljöministeriet dessutom också av arbets- och näringsministeriet. Uppgiftsfördelningen mellan de två ministerierna föreslås vara likadan som den som föreslås på andra ställen i denna lag, dvs. miljöministeriets verksamhetsområde ska omfatta godkännande av sådana besiktningsorgan som deltar i bedömningen av överensstämmelse med kraven i fråga om energirelaterade byggprodukter och arbets- och näringsministeriets uppgiftsområde godkännande av besiktningsorgan som deltar i bedömningen av överensstämmelse med kraven i fråga om andra energirelaterade produkter. Enligt förslaget ankommer det på arbets- och näringsministeriet att också anmäla besiktningsorgan på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

Den föreslagna ändringen i fråga om godkännandet av besiktningsorgan har samband med att det är möjligt att Europeiska unionen i framtiden i sina tillämpningsföreskrifter eller i delegerade bestämmelser förutsätter att medlemsstaterna anlitar besiktningsorgan också vid bedömningen av överensstämmelse med kraven i fråga om någon produktgrupp som hör till arbets- och näringsministeriets verksamhetsområde. Tills vidare har ett sådant krav ställts endast i det s.k. verkningegradsdirektivet, dvs. rådets direktiv om effektivitetskrav för nya värmepannor som el-

das med flytande eller gasformigt bränsle, som hör till miljöministeriets verksamhetsområde.

25 §. Tillsyn över besiktningsorgan och återkallande av godkännande. Paragrafen föreslås bli ändrad så att tillsynen över och återkallande av godkännandet av besiktningsorgan ska utöver miljöministeriet också ankomma på arbets- och näringsministeriet i enlighet med uppgiftsfördelningen mellan ministerierna enligt deras verksamhetsområden. Motsvarande ändring i fråga om godkännande av besiktningsorgan föreslås i 21 §. Paragrafens 3 mom. ska ändras så att också arbets- och näringsministeriet ska ha en skyldighet att anmäla de besiktningsorgan som det godkänt till Europeiska kommissionen, Europeiska unionens övriga medlemsstater och stater som tillhör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

34 §. Åtgärder när en energirelaterad produkt inte överensstämmer med kraven. Det föreslås att ett nytt 3 mom. om energimärkning fogas till paragrafen. I momentet föreskrivs en skyldighet för Säkerhetsteknikcentralen att kräva en utredning om sanningsligheten i de uppgifter som lämnas i energimärkena eller informationsbladen, om Säkerhetsteknikcentralen har anledning att misstänka att uppgifterna inte stämmer överens med kraven i denna lag. Det nya 3 mom. skiljer sig från 1 mom. så att i 3 mom. åläggs Säkerhetsteknikcentralen att vidta åtgärder. I 1 mom. däremot finns bestämmelser om åtgärder som Säkerhetsteknikcentral har rätt att vidta. Genom 3 mom. genomförs artikel 8.2 i det nya energimärkningsdirektivet.

37 §. Straffbestämmelse. Det föreslås att 1 mom. ändras så att det i brottbeteckningen i slutet av moment stryks hänvisningen till energianvändande produkter eftersom det i lagens rubrik inte närmare definieras vilka slags produkter som omfattas av kravet på ekodesign för och energimärkning av produkter.

Det föreslås att 1 mom. 2 punkten ändras så att brott mot fullgörande av skyldigheten enligt den nya 18 a § ska vara straffbart. På samma sätt föreskrivs det i 1 mom. 4 punkten om straff för brott mot förbudet i 16 § 2 mom. och 18 § 2 mom. Eftersom 18 § 2 mom. och 18 a § föreslås tillämpa först från

och med den 20 juli 2011 ska också motsvarande straffbestämmelser tillämpas samtidigt.

I paragrafen föreslås ett nytt 2 mom. som innehåller en hänvisning till lagen om CE-märkningsförfärelse. Genom nämnda lag har de straffbestämmelser som förutsätts i förordningen om ackreditering och marknads kontroll genomförts. Bestämmelser om CE-märkning finns i EU:s förordning om ackreditering och marknads kontroll, i den allmänna lagen om CE-märkningsförfärelse och i sektorslagstiftningen. Om CE-märkningen används i strid med förordningen om ackreditering och marknads kontroll ska lagen om CE-märkningsförfärelse tillämpas. Lagen i fråga omfattar sådana fall där CE-märkning uppsåtligt eller av grov oaktsamhet används i strid med reglerna i Europeiska unionens lagstiftning om ackreditering och marknads kontroll.

Innehållet i det nya 3 mom. härstammar i sin helhet från det tidigare 2 mom.

43 §. *Författningar som förblir i kraft.* I 1 mom. ingår en förteckning över de produktgruppspecifika nationella bestämmelser som förblir i kraft vid ikraftträdandet av ekodesignlagen. En del av bestämmelserna har dock redan blivit reviderade med stöd av det nya ekodesigndirektivet. Kommissionen har antagit en förordning (EG) nr 245/2009 som gäller kraven på ekodesign för belysningsprodukter i tjänstesektorn och genom vilken det gamla direktivet som gällde förkopplingsdon (2000/55/EG) upphävdes. Av denna anledning ska också den nationella bestämmelse genom vilken direktivet om förkopplingsdon hade genomförts upphävas. Således upphävdes handels- och industriministeriets förordning om energieffektivitetskrav för förkopplingsdon till lysrör från och med den 13 april 2010.

På motsvarande sätt fanns det anledning att upphäva också handels- och industriministeriets förordning om energieffektivitetskrav för elektriska kylskåp, frysar och kombinationer av dessa för hushållsbruk (854/2000) från och med den 1 juli 2010 eftersom också direktiv 96/57/EG om kylskåp och frysar, som satts i kraft genom förordningen, också upphävdes. Nuförtiden utfärdas bestämmelser om kraven på ekodesign för kylar och

frysar för hushållsbruk genom kommissionens förordning (EG) nr 643/2009.

Det föreslås således att i 1 mom. upphävs 2 och 3 punkten som innehåller hänvisningar till de förordningar av handels- och industriministeriet som har upphävts.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Det föreslås att 6 § ska innehålla en bestämmelse med bemyndigande enligt vilket det genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om ekodesign. Bemyndigandet att utfärda förordning är avsett att användas vid det nationella genomförandet av EU:s direktiv.

Avsikten är att statsrådets förordning (1/2009) som utfärdats med stöd av ekodesignlagen ska uppdateras. I stället för energianvändande produkter ska i förordningen föreskrivas om energirelaterade produkter. Likaså ska det göras andra behövliga ändringar som närmast är av teknisk eller terminologisk natur och som följer av de omarbetade ramdirektiven.

3 Ikraftträdande

Bestämmelserna i ekodesigndirektivet ska införlivas i den nationella lagstiftningen senast den 20 november 2010. Av skäl som har att göra med tidtabellen föreslås att lagen ska träda i kraft vid ingången av följande månad, dvs. den 1 december 2010. Bestämmelserna i energimärkningsdirektivet ska införlivas i den nationella lagstiftningen senast den 20 juni 2011 och medlemsstaterna ska tillämpa dem från och med den 20 juli 2011. Av denna anledning föreslås att 18 § 2 mom. och 18 a § ska tillämpas först från och med den 20 juli 2011.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Yttrandefrihet är en av de grundläggande fri- och rättigheterna om vilka det föreskrivs i grundlagen. Enligt 12 § i grundlagen har var och en yttrandefrihet. Till yttrandefriheten hör rätten att framföra, sprida och ta emot information, åsikter och andra meddelanden

utan att någon i förväg hindrar detta. Den föreslagna 18 a § kan ha betydelse med tanke på kravet på yttrandefrihet, särskilt när det gäller yttrandefriheten i fråga om kommersiell kommunikation. Den nya 18 a § innehåller bestämmelser om krav på information vid marknadsföring. Enligt paragrafen ska vid all reklam för de enskilda modellerna av energirelaterade produkter produkternas energieffektivitetsklass nämnas i anslutning till energi- eller prisinformationen. I 2 mom. utsträcks informationsskyldigheten till det tekniska säljfrämjande materialet om produkterna.

Grundlagsutskottet har i sin praxis ansett att skyddet för yttrandefriheten i princip också täcker reklam och marknadsföring. Reklam och marknadsföring kan således beläggas med mer långtgående restriktioner än vad som är tillåtet inom det materiella kärnområdet för yttrandefriheten. Å andra sidan måste också bestämmelser om reklam och marknadsföring uppfylla de allmänna kraven på en lag som begränsar de grundläggande fri- och rättigheterna (GrUU 19/2002 rd, GrUU 9/2004 rd, GrUU 37/2005 rd, GrUU 54/2006 rd, GrUU 3/2010 rd, GrUU 21/2010 rd).

Den föreslagna 18 a § uppfyller de allmänna villkoren för begränsning av de grundläggande fri- och rättigheterna. Kravet på lämnande av information begränsar inte som sådant innehållet i reklamen. Dessutom berör kravet på information om energieffektivitetsklass endast sådan reklam som innehåller energi- och prisuppgifter. Syftet med den föreslagna 18 a § är att öka konsumenternas medvetenhet om produkternas energiprestanda och därigenom förbättra energieffektiviteten. Syftet med bestämmelserna kan anses vara godtagbart. Bestämmelserna kan betrak-

tas som godtagbara också med tanke på kravet på yttrandefrihet.

Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag utfärdas genom lag. Tillämpningsområdet för ett bemyndigande ska vara exakt avgränsat. Dessutom följer det av grundlagen att de omständigheter som täcks av bemyndigandet ska vara noggrant definierade i lag. Den föreslagna 6 § ska granskas med tanke på grundlagens krav. I paragrafen finns bestämmelser om bemyndigandet att utfärda förordning om produktgruppspecifika krav på ekodesign. Hittills har alla produktgruppspecifika bestämmelserna om krav på ekodesign utfärdats i form av kommissionens förordningar, och detta nämns i en informativ hänvisning i paragrafens 1 mom. Om en produktgruppsspecifik bestämmelse utfärdas t.ex. i form av ett direktiv ska paragrafens 2 och 3 mom. tillämpas. I det föreslagna 2 mom. ingår en grundläggande bestämmelse och i 3 mom. en specifik bestämmelse om bemyndigande.

Det föreslagna bemyndigandet att utfärda förordning kan anses grunda sig på en tillräckligt exakt och noggrant avgränsad bestämmelse om grunderna för en individs rättigheter och skyldigheter. Bemyndigandet att utfärda förordning kan anses uppfylla kraven i 80 § 1 mom. i grundlagen.

Med stöd av det ovan anförda kan den föreslagna lagen stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter (1005/2008)
43 § 1 mom. 2—3 punkten,
ändras 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 3—7 §, 8 § 1 mom., 9—13 §, 14 § 1 mom., 15—20 §, 21 §
1 mom., 23 § 1 mom., 25—27 §, 30 §, 32 § 2 mom., 34 §, 37 § och 41 § 2 mom. samt
fogas till lagen en ny 18 a § som följer:

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs det om kraven på ekodesign för och energimärkning av energi-relaterade produkter.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på energirelaterade produkter för vilka Europeiska unionen utfärdar produktgruppspecifika krav.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *CE-märkning* märkning som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, nedan *förordningen om ackreditering och marknads kontroll*,

2) *ekodesign* integrering av miljöaspekter i produktdesignen i syfte att förbättra den energirelaterade produktens miljöprestanda under hela dess livscykel,

3) *krav på ekodesign* krav som gäller en energirelaterad produkt eller designen av en

energirelaterad produkt och som syftar till förbättring av produktens miljöprestanda samt krav på lämnande av uppgifter om miljöaspekter i anslutning till en energirelaterad produkt,

4) *specifika krav på ekodesign* ett kvantifierbart och mätbart krav på ekodesign vilket gäller en bestämd miljöaspekt av en energirelaterad produkt, till exempel energianvändning under drift, beräknat för en bestämd effekt,

5) *allmänna krav på ekodesign* varje krav på ekodesign på grundval av en energirelaterad produkts ekologiska profil i dess helhet, utan några fastställda gränsvärden för enskilda miljöaspekter,

6) *ekologisk profil* en beskrivning av den energirelaterade produktens input och output, såsom material, utsläpp och avfall, som följer en energirelaterad produkt under hela dess livscykel och som är av betydelse för dess miljöpåverkan och uttrycks i fysiska, mätbara kvantiteter,

7) *livscykel* de på varandra följande och sammanhängande stadier som en energirelaterad produkt genomgår från användning av råvaror till slutligt omhändertagande,

8) *näringsidkare* en fysisk eller juridisk person som i syfte att få inkomst eller annan ekonomisk nytta yrkesmässigt saluför, tillhandahåller, säljer eller på annat sätt i samband med sin näringsverksamhet överlåter energirelaterade produkter,

9) *energirelaterad produkt* en produkt som påverkar energiförbrukningen när den används och som släpps ut på marknaden eller tas i bruk, inklusive delar avsedda att ingå i energirelaterade produkter, vilka släpps ut på marknaden eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare och vilkas miljöprestanda kan bedömas separat,

10) *komponenter och underenheter* delar som är avsedda att ingå i energirelaterade produkter och som inte släpps ut på marknaden eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare eller vilkas miljöprestanda inte kan bedömas separat,

11) *ibruktagande* första gången en energirelaterad produkt används av en slutanvändare i Europeiska unionen,

12) *importör* varje fysisk eller juridisk person som inom sin näringsverksamhet släpper

ut en produkt från tredjeland på Europeiska unionens marknad,

13) *utsläppande på marknaden* första gången en energirelaterad produkt blir tillgänglig för distribution eller användning inom Europeiska unionen, antingen mot betalning eller gratis och oberoende av försäljningsmetod,

14) *besiktningsorgan* ett organ som har konstaterats behörigt och som miljöministeriet eller arbets- och näringsministeriet har godkänt och som utför de uppgifter som enligt denna lag och de bestämmelser som har meddelats med stöd av den ankommer på ett besiktningsorgan,

15) *produktdesign* de olika processer som omvandlar de juridiska, tekniska, säkerhetsmässiga, funktionella, marknadsföringsmässiga eller andra krav som en energirelaterad produkt ska uppfylla till den tekniska specifikationen för produkten,

16) *auktoriserad representant* en fysisk eller juridisk person som är etablerad i någon av medlemsstaterna i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som fått skriftlig fullmakt från tillverkaren att handla på dennes vägnar när det gäller förpliktelser enligt denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

17) *tillverkare* varje fysisk eller juridisk person som tillverkar energirelaterade produkter vilka omfattas av denna lag och som är ansvarig för att produkterna överensstämmer med denna lag i samband med deras utsläppande på marknaden eller ibruktagande, under eget namn eller varumärke eller för eget bruk; om tillverkare enligt definitionen ovan eller importör enligt definitionen i 12 punkten saknas, ska varje fysisk eller juridisk person som på marknaden släpper ut eller tar i bruk energirelaterade produkter som omfattas av denna lag anses vara tillverkare,

18) *harmoniserad standard* en standard till vilken hänvisningar har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning i förteckningen över harmoniserade standarder och som preciserar de krav på produkten som baserar sig på Europeiska unionens lagstiftning,

19) *miljöaspekt* ett element eller en funktion hos en energirelaterad produkt som kan

vara i växelverkan med miljön under produktens livscykel,

20) *miljöprestanda* resultatet av en tillverkarens hantering av produktens miljöaspekter, så som det avspeglas i dess tekniska dokumentation,

21) *miljöpåverkan* varje förändring av miljön som helt eller delvis har orsakats av en energirelaterad produkt under dess livscykel.

2 kap.

Krav på ekodesign för en energirelaterad produkt

4 §

Skyldigheter för tillverkare, auktoriserade representanter, näringsidkare och importörer

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant ska säkerställa att en energirelaterad produkt som släpps ut på marknaden eller tas i bruk överensstämmer med kraven i denna lag.

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska unionen och inte har en auktoriserad representant, ska importören eller näringsidkaren säkerställa att en energirelaterad produkt som släpps ut på marknaden eller tas i bruk överensstämmer med kraven i denna lag.

5 §

Ekodesign för energirelaterade produkter

Energirelaterade produkter ska designas så att deras miljöprestanda är så hög som möjligt under hela livscykeln.

6 §

Produktgruppspecifika krav på ekodesign

I fråga om ekodesign för energirelaterade produkter tillämpas bestämmelserna i en produktgruppspecifik förordning som utfärdats av Europeiska kommissionen eller av Europaparlamentet och rådet.

I fråga om ekodesign för andra produkter än sådana energirelaterade produkter som avses i 1 mom. ska minskning av produkternas skadliga miljöpåverkan och ökning av deras energieffektivitet eftersträvas.

Genom förordning av statsrådet kan närmare produktgruppspecifika bestämmelser om ekodesign enligt 2 mom. utfärdas om

1) identifiering och bedömning av miljöaspekter samt utvärdering av förbättringar i fråga om fastställda miljöaspekter,

2) tillhandahållande av uppgifter som inverkar på hanteringen, användningen och återvinningen av en produkt,

3) bedömning av produkten under dess livscykel samt om användning av bedömningen för att utvärdera alternativa designlösningar och produktens uppnådda miljöprestanda i förhållande till riktmärken,

4) detaljerade tekniska krav på ekodesign som syftar till att förbättra en viss miljöaspekt hos en produkt.

3 kap.

Energirelaterade produkters överensstämmelse med kraven

7 §

Bedömning av energirelaterade produkters överensstämmelse med kraven

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant ska innan en energirelaterad produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk se till att en bedömning av överensstämmelse görs för att säkerställa att den energirelaterade produkten uppfyller alla krav som ställs i denna lag.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om hur energirelaterade produkters överensstämmelse med kraven ska visas.

8 §

Försäkran om överensstämmelse

Innan en energirelaterad produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk ska en försäkran om att produkten överensstämmer med

kraven avges. I försäkran om överensstämmelse ska tillverkaren eller dennes auktoriserade representant försäkra att den energirelaterade produkten överensstämmer med denna lag.

9 §

CE-märkning

Innan en energirelaterad produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk ska den förses med CE-märkning. Tillverkaren eller dennes auktoriserade representant inom Europeiska unionen svarar för att CE-märkningen görs.

Energirelaterade produkter som ska förses med CE-märkning får inte släppas ut på marknaden utan CE-märkning.

10 §

Presumtion om överensstämmelse

En energirelaterad produkt antas överensstämma med kraven, om den har försetts med CE-märkning i enlighet med bestämmelserna i 9 § och

1) harmoniserade standarder har tillämpats på produkten,

2) produkten har tilldelats EU-miljömärke i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 om ett EU-miljömärke och miljömärkningen överensstämmer med kraven på ekodesign, eller

3) produkten har tilldelats något annat miljömärke som har godkänts genom det kommittéförfarande som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter.

11 §

Undantag från kraven

En energirelaterad produkt får ställas ut eller demonstreras på en mässa, utställning eller annan liknande tillställning även om den inte överensstämmer med kraven i denna lag,

om det på produkten på ett synligt sätt anges att den inte får släppas ut på marknaden eller tas i bruk innan den uppfyller kraven i denna lag.

12 §

Skyldighet att lämna uppgifter om komponenter och underenheter

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant som släpper ut komponenter eller underenheter på marknaden eller tar dem i bruk ska lämna tillverkaren av energirelaterade produkter relevanta uppgifter om komponenternas eller underenheternas materialammansättning och om användningen av energi, material eller andra resurser, om detta är av betydelse för ekodesignen. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om denna informationskyldighet.

13 §

Bevarande och framläggande av uppgifter

Tillverkaren eller dennes auktoriserade representant ska hålla de dokument som anknyter till bedömningen av en energirelaterad produkts överensstämmelse med kraven och den försäkran om överensstämmelse med kraven som avgivits tillgängliga för kontroll under tio år räknat från den dag då den energirelaterade produkten slutade tillverkas. Dokumenten ska ställas till tillsynsmyndighetens förfogande inom tio dagar från den dag då en begäran om detta har tagits emot.

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska unionen och inte har en auktoriserad representant, ska importören och näringsidkaren skaffa och bevara försäkran om överensstämmelse och de tekniska dokumenten.

14 §

Information till konsumenterna

Näringsidkaren ska se till att konsumenterna har tillgång till information om en hållbar

användning av den energirelaterade produkten och vid behov också om den energirelaterade produktens ekologiska profil och fördelarna med ekodesign.

4 kap.

Krav på energimärkning av en energirelaterad produkt

15 §

Energimärkning av energirelaterade produkter

Energirelaterade produkter ska förses med energimärkning på det sätt som föreskrivs nedan.

Med energimärkning avses ett energimärke som fästs på en energirelaterad produkt och ett informationsblad som inkluderas i produktinformationen, när märket och informationsbladet innehåller uppgifter om den energirelaterade produktens energiförbrukning och vid behov om förbrukning av andra resurser, såsom vatten eller kemikalier, under användningstiden samt om den energirelaterade produktens prestanda.

Kraven på energimärkning av energirelaterade produkter omfattar inte inbyggda eller installerade produkter, om inte något annat bestäms särskilt i de produktgruppsspecifika krav som avses i 2 § 1 mom.

16 §

Utsläppande på marknaden och otillåten användning av märkningen

Tillverkaren av energirelaterade produkter, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren ansvarar för att en energirelaterad produkt för vilken det krävs energimärkning uppfyller de krav på energimärkning som ställs i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den, innan den energirelaterade produkten släpps ut på marknaden.

Den energimärkning av energirelaterade produkter som avses i denna lag får inte användas på något annat sätt än det som anges i denna lag. Ansvaret för detta bärs av produkttillverkaren, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren.

17 §

Energimärke, informationsblad och teknisk dokumentation

Tillverkaren av en energirelaterad produkt, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren ska

1) se till att ett energimärke utarbetas enligt kraven och att det levereras till de näringsidkare som säljer den energirelaterade produkten eller på annat sätt bjuder ut den energirelaterade produkten till konsumenter,

2) sammanställa ett informationsblad, vars uppgifter ska ingå i en broschyr om den energirelaterade produkten eller, om någon broschyr inte har utarbetats, ska uppgifterna i informationsbladet ingå i de handlingar som tillsammans med produkten sänds till de näringsidkare som säljer produkten till konsumenter,

3) utarbeta sådan teknisk dokumentation över den energirelaterade produkten med hjälp av vilken tillsynsmyndigheten kan bedöma om de uppgifter som lämnas på energimärket och i informationsbladet är korrekta,

4) förvara den tekniska dokumentationen i fem år efter det att den sista energirelaterade produkten har tillverkats, och

5) på begäran ställa den tekniska dokumentationen i elektronisk form till förfogande för tillsynsmyndigheten eller Europeiska kommissionen inom tio arbetsdagar från mottagandet av sådan begäran från tillsynsmyndigheten eller kommissionen.

Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de krav som enligt 1 mom. ställs på energirelaterade byggprodukter.

Genom förordning av arbets- och näringsministeriet kan närmare bestämmelser utfär-

das om de krav som enligt 1 mom. ställs på andra än byggprodukter.

18 §

Fästande av energimärke på energirelaterade produkter

En näringsidkare som säljer eller på annat sätt bjuder ut en energirelaterad produkt till konsumenterna ska på en energirelaterad produkt som säljs på ett detaljförsäljningsställe eller annars ställs ut för att bjudas ut till konsumenterna fästa ett energimärke så att det är väl synligt och läsbart.

Det är förbjudet att använda andra etiketter, märken, symboler eller påskrifter på energirelaterade produkter, om detta sannolikt kommer att vilseleda slutanvändaren eller orsaka förväxling när det gäller förbrukningen av energi eller eventuella andra väsentliga resurser under användningen.

18 a §

Krav på information vid marknadsföring

Vid all reklam för de enskilda modellerna av energirelaterade produkter ska produktens energieffektivitetsklass nämnas i anslutning till energi- eller prisinformationen.

I tekniska manualer, broschyrer och i annat tekniskt säljfrämjande material som beskriver de specifika tekniska egenskaperna för en produkt, ska produktens energieffektivitetsklass nämnas eller nödvändiga uppgifter om dess energianvändning ges. Detta gäller också material i elektronisk form.

19 §

Uppgifter som ska lämnas till konsumenterna vid distansförsäljning

En näringsidkare ska vid sådan distansförsäljning som avses i 6 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978) i god tid innan avtal ingås ge konsumenten de uppgifter som ska lämnas på energimärket och i informationsbladet.

Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de uppgifter om energirelaterade byggprodukter som ska lämnas vid distansförsäljning.

Genom förordning av arbets- och näringsministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de uppgifter om andra energirelaterade produkter än byggprodukter vilka ska lämnas vid distansförsäljning.

20 §

Språk som används i energimärkning

Den information som ingår i energimärket och informationsbladet samt den kompletterande informationen ska finnas på finska och svenska. Om den energirelaterade produkten säljs endast i en enspråkig kommun räcker det att informationen lämnas på majoritetens språk.

21 §

Godkännande av besiktningsorgan

Miljöministeriet godkänner på ansökan de besiktningsorgan som deltar i bedömningen av överensstämmelse med kraven i fråga om de energirelaterade byggprodukter som avses i 2 § samt ser till att organen anmäls till Europeiska kommissionen och till övriga medlemsstater i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Arbets- och näringsministeriet godkänner på ansökan de besiktningsorgan som deltar i bedömningen av överensstämmelse med kraven i fråga om andra energirelaterade produkter än de som hör till miljöministeriets verksamhetsområde samt ser till att organen anmäls på det sätt som föreskrivs i momentet.

23 §

Besiktningsorganets uppgifter

Ett besiktningsorgan ska utföra de uppgifter som krävs för att påvisa överensstämmelse med kraven i fråga om de energirelaterade

produkter som avses i 2 § och genom vilka det säkerställs att produkterna uppfyller kraven i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

25 §

Tillsyn över besiktningsorgan och återkallande av godkännande

Miljöministeriet och arbets- och näringsministeriet utövar tillsyn över de besiktningsorgan som de har godkänt. Besiktningsorganen ska årligen lämna det ministerium som utövar tillsyn över organet i fråga en berättelse om sin verksamhet.

Om ett besiktningsorgan inte uppfyller de krav som föreskrivs i 22 § eller inte följer de villkor som har ställts i det beslut som avses i 21 § eller annars handlar väsentligt i strid med gällande bestämmelser eller föreskrifter, ska det övervakande ministeriet ge besiktningsorganet en tillräckligt lång frist för att rätta till saken. Den som utövar tillsyn över besiktningsorganet ska återkalla sitt godkännande om organet inte har avhjälpt bristen inom utsatt tid.

Miljöministeriet och arbets- och näringsministeriet ska anmäla de besiktningsorgan som det har godkänt samt återkallelser av godkännande till Europeiska kommissionen och till de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

26 §

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen över efterlevnaden av denna lag ankommer på arbets- och näringsministeriet. I fråga om energirelaterade byggprodukter ankommer den högsta ledningen och styrningen dock på miljöministeriet.

27 §

Tillsynsmyndighet

Säkerhetsteknikcentralen övervakar att de energirelaterade produkterna överensstämmer med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

30 §

Rätt att få en energirelaterad produkt för undersökning och provning

Säkerhetsteknikcentralen har rätt att få en energirelaterad produkt för undersökning och provning, om det behövs med tanke på tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Säkerhetsteknikcentralen kan anlita utomstående sakkunniga vid undersökning och provning samt vid bedömning av överensstämmelse med kraven.

Säkerhetsteknikcentralen ska ersätta en i 1 mom. avsedd energirelaterad produkt som tas för undersökning och provning enligt gängse pris, om tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren kräver det och om produkten inte strider mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Om en energirelaterad produkt inte uppfyller kraven i denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, får Säkerhetsteknikcentralen ålägga tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren att ersätta de direkta och nödvändiga kostnaderna för anskaffningen, undersökningen och provningen enligt gängse pris.

32 §

Säkerhetsteknikcentralens rätt att få uppgifter och utlämna sekretessbelagda uppgifter

Utän hinder av sekretessen enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får Säkerhetsteknikcentralen lämna sådana sek-

retessbelagda uppgifter som den erhållit vid skötseln av sina uppgifter enligt denna lag till

1) åklagaren, polisen och tullmyndigheten för förebyggande eller utredning av brott,

2) miljövårds- och konsumentskyddsmyndigheterna om den handling som lämnas ut innehåller sådana uppgifter som myndigheten behöver för att utföra sina uppdrag,

3) behöriga utländska myndigheter och internationella organ för uppfyllande av sådana förpliktelser som grundar sig på Europeiska unionens regelverk eller internationella avtal som är bindande för Finland.

34 §

Åtgärder när en energirelaterad produkt inte överensstämmer med kraven

Om Säkerhetsteknikcentralen har anledning att misstänka eller konstaterar att en energirelaterad produkt eller dokumenten och uppgifterna om den inte överensstämmer med kraven i denna lag, har centralen rätt att

1) tillfälligt eller permanent begränsa utsläppande på marknaden eller ibruktagande av den energirelaterade produkten,

2) tillfälligt eller permanent förbjuda ibruktagande av den energirelaterade produkten och saluförande, försäljning eller annan överlåtelse av produkten,

3) på det sätt som den bestämmer kräva att tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren avhjälper bristerna i den energirelaterade produkten så att produkten, dokumenten och de uppgifter som ges om den uppfyller de krav som ställs i denna lag och med stöd av den,

4) bestämma att en energirelaterad produkt som innehas av tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren ska förstöras, i det fall att det förbud eller den begränsning som avses i 1—3 punkten inte kan anses vara en tillräcklig åtgärd; om det dock inte anses ändamålsenligt att den energirelaterade produkten förstörs, kan Säkerhetsteknikcentralen bestämma hur det annars ska förfaras med produkten.

Tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren ska för Säkerhetsteknikcentralen inom den tid som den utsatt lägga fram en utredning om

hur det åläggande som fogats till förbudet eller begränsningen enligt 1 mom. 1 och 2 punkten eller kravet enligt 1 mom. 3 punkten har verkställts.

Om Säkerhetsteknikcentralen har anledning att misstänka att uppgifterna enligt 17 § i energimärken eller informationsblad inte överensstämmer med denna lag, ska centralen av den energirelaterade produktens tillverkare, dennes auktoriserade representant, importören eller näringsidkaren kräva en utredning om sanningsenligheten i nämnda uppgifter.

37 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) släpper ut en energirelaterad produkt på marknaden eller tar i bruk en energirelaterad produkt i strid med bestämmelserna i 4, 6—9 § eller 16 § 1 mom.,

2) bryter mot skyldigheten enligt 12—14 eller 17 §, 18 § 1 mom., 18 a, 19, 20 eller 24 §,

3) bryter mot den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 28 eller 33 §,

4) bryter mot ett förbud eller ett åläggande enligt 16 § 2 mom., 18 § 2 mom. eller 34 §, ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter* dömas till böter.

Bestämmelser om CE-märkningsföreseelse finns i lagen om CE-märkningsföreseelse (187/2010).

Den som bryter mot ett förbud eller ett åläggande som har fastställts med stöd av 34 § och förenats med vite, kan lämnas obestraftad för samma gärning.

41 §

Ikraftträdande

Bestämmelserna om energimärkning tillämpas inte på sådana energirelaterade produkter vars tillverkning har upphört och som

släppts ut på marknaden innan Europeiska kommissionens rättsakt om energimärkning av produktgruppen i fråga ska börja tillämpas. Bestämmelserna om energimärkning tillämpas inte heller på sådana energirelaterade produkter som säljs begagnade.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 18 § 2 mom. och 18 a § tillämpas dock först från och med den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 20 augusti 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Lag**om ändring av lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter (1005/2008)
 43 § 1 mom. 2—3 punkten,
ändras 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 3—7 §, 8 § 1 mom., 9—13 §, 14 § 1 mom., 15—20 §, 21 §
 1 mom., 23 § 1 mom., 25—27 §, 30 §, 32 § 2 mom., 34 §, 37 § och 41 § 2 mom. samt
fogas till lagen en ny 18 a § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

1 §

*Lagens syfte**Lagens syfte*

I denna lag föreskrivs det om kraven på ekodesign för och energimärkning av energi-användande produkter.

I denna lag föreskrivs det om kraven på ekodesign för och energimärkning av *energi-relaterade* produkter.

2 §

2 §

*Tillämpningsområde**Tillämpningsområde*

Denna lag tillämpas på energianvändande produkter som släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

Denna lag tillämpas på *energi-relaterade* produkter *för vilka Europeiska unionen utfärdar produktgruppspecifika krav.*

3 §

3 §

*Definitioner**Definitioner*

I denna lag avses med
 1) *CE-märkning* märkning som avses i la-

I denna lag avses med
 1) *CE-märkning* märkning som avses i *Eu-*

gen om att vissa produkter skall förses med CE-märkning (1376/1994),

2) *ekodesign* integrering av miljöaspekter i produktdesignen i syfte att förbättra den energianvändande produktens miljöprestanda under hela dess livscykel,

3) *krav på ekodesign* krav som gäller en energianvändande produkt eller designen av en energianvändande produkt och som syftar till förbättring av produktens miljöprestanda och krav på lämnande av uppgifter om miljöaspekter i anslutning till en energianvändande produkt,

4) *specifika krav på ekodesign* ett kvantifierbart och mätbart krav på ekodesign vilket gäller en bestämd miljöaspekt av en energianvändande produkt, till exempel energianvändning under drift, beräknat för en bestämd effekt,

5) *allmänna krav på ekodesign* varje krav på ekodesign på grundval av en energianvändande produkts ekologiska profil i dess helhet, utan några fastställda gränsvärden för enskilda miljöaspekter,

6) *ekologisk profil* en beskrivning av den energianvändande produktens input och output, till exempel material, utsläpp och avfall, som följer en energianvändande produkt under hela dess livscykel och som är av betydelse för dess miljöpåverkan och uttrycks i fysiska, mätbara kvantiteter,

7) *livscykel* de på varandra följande och sammanhängande stadier som en energianvändande produkt genomgår från användning av råvaror till slutligt omhändertagande,

8) *näringsidkare* en fysisk eller juridisk person som i syfte att få inkomst eller annan ekonomisk nytta yrkesmässigt saluför, tillhandahåller, säljer eller på annat sätt i samband med sin näringsverksamhet överlåter energianvändande produkter,

9) *energianvändande produkt* en produkt som, när den väl har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk, är beroende av energitillförsel för att kunna fungera som avsett och en produkt för framställning, överföring och mätning av energi, inklusive delar som är be-

ropaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, nedan **förordningen om ackreditering och marknadskontroll**,

2) *ekodesign* integrering av miljöaspekter i produktdesignen i syfte att förbättra den *energirelaterade* produktens miljöprestanda under hela dess livscykel,

3) *krav på ekodesign* krav som gäller en *energirelaterad* produkt eller designen av en *energirelaterad* produkt och som syftar till förbättring av produktens miljöprestanda och krav på lämnande av uppgifter om miljöaspekter i anslutning till en *energirelaterad* produkt,

4) *specifika krav på ekodesign* ett kvantifierbart och mätbart krav på ekodesign vilket gäller en bestämd miljöaspekt av en *energirelaterad* produkt, till exempel energianvändning under drift, beräknat för en bestämd effekt,

5) *allmänna krav på ekodesign* varje krav på ekodesign på grundval av en *energirelaterad* produkts ekologiska profil i dess helhet, utan några fastställda gränsvärden för enskilda miljöaspekter,

6) *ekologisk profil* en beskrivning av den *energirelaterade* produktens input och output, såsom material, utsläpp och avfall, som följer en *energirelaterad* produkt under hela dess livscykel och som är av betydelse för dess miljöpåverkan och uttrycks i fysiska, mätbara kvantiteter,

7) *livscykel* de på varandra följande och sammanhängande stadier som en *energirelaterad* produkt genomgår från användning av råvaror till slutligt omhändertagande,

8) *näringsidkare* en fysisk eller juridisk person som i syfte att få inkomst eller annan ekonomisk nytta yrkesmässigt saluför, tillhandahåller, säljer eller på annat sätt i samband med sin näringsverksamhet överlåter *energirelaterade* produkter,

9) ***energirelaterad produkt*** en produkt som *påverkar energiförbrukningen när den används och som släpps ut på marknaden eller tas i bruk, inklusive delar avsedda att ingå i energirelaterade produkter, vilka släpps ut på marknaden eller tas i bruk som enskilda*

roende av energitillförsel och avsedda att ingå i en energianvändande produkt och som släpps ut på marknaden eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare och vilkas miljöprestanda kan bedömas separat,

10) *komponenter och underenheter* delar som är avsedda att ingå i energianvändande produkter och som inte släpps ut på marknaden eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare eller vilkas miljöprestanda inte kan bedömas separat,

11) *ibruktagande* första gången en energianvändande produkt används av en slutanvändare i Europeiska gemenskapen,

12) *importör* varje fysisk eller juridisk person som inom sin näringsverksamhet släpper ut en produkt från tredjeland på Europeiska gemenskapens marknad,

13) *utsläppande på marknaden* första gången en energianvändande produkt blir tillgänglig för distribution eller användning inom Europeiska gemenskapen, antingen mot betalning eller gratis och oberoende av försäljningsmetod,

14) *besiktningsorgan* ett organ som har konstaterats behörigt och som miljöministeriet har godkänt och som utför de uppgifter som enligt denna lag och de bestämmelser som har meddelats med stöd av den ankommer på ett besiktningsorgan,

15) *produktdesign* de olika processer som omvandlar de juridiska, tekniska, säkerhetsmässiga, funktionella, marknadsmässiga eller andra krav som en energianvändande produkt ska uppfylla till den tekniska specifikationen för produkten,

16) *auktoriserad representant* en fysisk eller juridisk person som är etablerad i någon av medlemsstaterna i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som fått skriftlig fullmakt från tillverkaren att handla på dennes vägnar när det gäller förpliktelser enligt denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

17) *tillverkare* varje fysisk eller juridisk person som tillverkar energianvändande produkter vilka omfattas av denna lag och som är ansvarig för att produkterna överensstämmer med denna lag i samband med deras utsläppande på marknaden eller ibruktagande, under eget namn eller varumärke eller för eget

delar för slutanvändare och vilkas miljöprestanda kan bedömas separat,

10) *komponenter och underenheter* delar som är avsedda att ingå i *energirelaterade* produkter och som inte släpps ut på marknaden eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare eller vilkas miljöprestanda inte kan bedömas separat,

11) *ibruktagande* första gången en *energirelaterad* produkt används av en slutanvändare i Europeiska unionen,

12) *importör* varje fysisk eller juridisk person som inom sin näringsverksamhet släpper ut en produkt från tredjeland på Europeiska unionens marknad,

13) *utsläppande på marknaden* första gången en *energirelaterad* produkt blir tillgänglig för distribution eller användning inom Europeiska unionen, antingen mot betalning eller gratis och oberoende av försäljningsmetod,

14) *besiktningsorgan* ett organ som har konstaterats behörigt och som miljöministeriet eller arbets- och näringsministeriet har godkänt och som utför de uppgifter som enligt denna lag och de bestämmelser som har meddelats med stöd av den ankommer på ett besiktningsorgan,

15) *produktdesign* de olika processer som omvandlar de juridiska, tekniska, säkerhetsmässiga, funktionella, *marknadsföringsmässiga* eller andra krav som en *energirelaterad* produkt ska uppfylla till den tekniska specifikationen för produkten,

16) *auktoriserad representant* en fysisk eller juridisk person som är etablerad i någon av medlemsstaterna i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som fått skriftlig fullmakt från tillverkaren att handla på dennes vägnar när det gäller förpliktelser enligt denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

17) *tillverkare* varje fysisk eller juridisk person som tillverkar *energirelaterade* produkter vilka omfattas av denna lag och som är ansvarig för att produkterna överensstämmer med denna lag i samband med deras utsläppande på marknaden eller ibruktagande, under eget namn eller varumärke eller för

bruk; om tillverkare enligt definitionen ovan eller importör enligt definitionen i 12 punkten saknas, ska varje fysisk eller juridisk person som på marknaden släpper ut eller tar i bruk energianvändande produkter som omfattas av denna lag anses vara tillverkare,

18) *harmoniserad standard* en standard till vilken hänvisningar har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning i förteckningen över harmoniserade standarder och som preciserar de krav på produkten som baserar sig på gemenskapslagstiftningen,

19) *miljöaspekt* ett element eller en funktion hos en energianvändande produkt som kan vara i växelverkan med miljön under produktens livscykel,

20) *miljöpåverkan* varje förändring av miljön som helt eller delvis orsakats av en energianvändande produkt under dess livscykel.

eget bruk; om tillverkare enligt definitionen ovan eller importör enligt definitionen i 12 punkten saknas, ska varje fysisk eller juridisk person som på marknaden släpper ut eller tar i bruk *energirelaterade* produkter som omfattas av denna lag anses vara tillverkare,

18) *harmoniserad standard* en standard till vilken hänvisningar har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning i förteckningen över harmoniserade standarder och som preciserar de krav på produkten som baserar sig på *Europeiska unionens lagstiftning*,

19) *miljöaspekt* ett element eller en funktion hos en *energirelaterad* produkt som kan vara i växelverkan med miljön under produktens livscykel,

20) *miljöprestanda resultatet av en tillverkarens hantering av produktens miljöaspekter, så som det avspeglas i dess tekniska dokumentation*,

21) *miljöpåverkan* varje förändring av miljön som helt eller delvis har orsakats av en *energirelaterad* produkt under dess livscykel.

2 kap.

Krav på ekodesign för en energianvändande produkt

4 §

Skyldigheter för tillverkare, auktoriserade representanter, näringsidkare och importörer

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant ska säkerställa att en energianvändande produkt som släpps ut på marknaden eller tas i bruk överensstämmer med kraven i denna lag.

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska gemenskapen och inte har en auktoriserad representant, ska importören eller näringsidkaren säkerställa att en energianvändande produkt som släpps ut på marknaden eller tas i bruk överensstämmer med kraven i denna lag.

2 kap.

Krav på ekodesign för en energirelaterad produkt

4 §

Skyldigheter för tillverkare, auktoriserade representanter, näringsidkare och importörer

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant ska säkerställa att en *energirelaterad* produkt som släpps ut på marknaden eller tas i bruk överensstämmer med kraven i denna lag.

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska unionen och inte har en auktoriserad representant, ska importören eller näringsidkaren säkerställa att en *energirelaterad* produkt som släpps ut på marknaden eller tas i bruk överensstämmer med kraven i denna lag.

5 §

Ekodesign för energianvändande produkter

Energianvändande produkter ska designas så att deras miljöprestanda är så hög som möjligt under hela livscykeln.

6 §

Allmänna och specifika krav på ekodesign för energianvändande produkter

En energianvändande produkt får släppas ut på marknaden eller tas i bruk, om den uppfyller de allmänna och specifika kraven på ekodesign.

Genom förordning av statsrådet kan det beskrivas närmare om de grundläggande designuppgifter som hör till de allmänna kraven på ekodesign för energianvändande produkter, om lämnande av uppgifter och om tillverkarens övriga bedömningsgrunder när det gäller följande produktgrupper och produkttegenskaper:

- 1) elektriska och elektroniska apparater som används i hushåll och på kontor,
- 2) belysningsanordningar, ljuskällor och strömbegränsare,
- 3) elmotorer, pumpar och energianvändande produkter inom industrin,
- 4) kylskåp, frysar, kylare och kylförvaringsanordningar,
- 5) disk- och tvättmaskiner, torktumlare och dammsugare,
- 6) viloström,
- 7) energianvändande arbetsmaskiner och verktyg,
- 8) energianvändande byggprodukter.

Närmare bestämmelser om tekniska, miljö-*mässiga och ekonomiska* faktorer som hör till de specifika kraven på ekodesign för de produktgrupper och produkttegenskaper som anges i 2 mom. 1—7 punkten kan utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

5 §

Ekodesign för energirelaterade produkter

Energirelaterade produkter ska designas så att deras miljöprestanda är så hög som möjligt under hela livscykeln.

6 §

Produktgruppsspecifika krav på ekodesign

I fråga om ekodesign för energirelaterade produkter tillämpas bestämmelserna i en produktgruppsspecifik förordning som utfärdats av Europeiska kommissionen eller av Europaparlamentet och rådet.

I fråga om ekodesign för andra produkter än sådana energirelaterade produkter som avses i 1 mom. ska minskning av produkternas skadliga miljöpåverkan och ökning av deras energieffektivitet eftersträvas.

Genom förordning av statsrådet kan närmare produktgruppsspecifika bestämmelser om ekodesign enligt 2 mom. utfärdas om

- 1) identifiering och bedömning av miljöaspekter samt utvärdering av förbättringar i fråga om fastställda miljöaspekter,
- 2) tillhandahållande av uppgifter som inverkar på hanteringen, användningen och återvinningen av en produkt,
- 3) bedömning av produkten under dess livscykel samt om användning av bedömningen för att utvärdera alternativa designlösningar och produktens uppnådda miljöprestanda i förhållande till riktmärken,
- 4) detaljerade tekniska krav på ekodesign som syftar till att förbättra en viss miljöaspekt hos en produkt.

Närmare bestämmelser om tekniska, *miljö-mässiga och ekonomiska* faktorer som hör till de specifika kraven på ekodesign för energianvändande byggprodukter kan utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

3 kap.

Energianvändande produkters överensstämmelse med kraven

7 §

Bedömning av energianvändande produkters överensstämmelse med kraven

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant ska innan en energianvändande produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk se till att en bedömning av överensstämmelse görs för att säkerställa att den energianvändande produkten uppfyller alla krav som ställs i denna lag.

Närmare bestämmelser om hur överensstämmelse med kraven ska visas kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 §

Försäkran om överensstämmelse

Innan en energianvändande produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk ska en försäkran om att produkten överensstämmer med kraven avges. I försäkran ska tillverkaren eller dennes auktoriserade representant försäkra att den energianvändande produkten överensstämmer med denna lag.

9 §

CE-märkning

Innan en energianvändande produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk ska den för-

3 kap.

Energirelaterade produkters överensstämmelse med kraven

7 §

Bedömning av energirelaterade produkters överensstämmelse med kraven

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant ska innan en *energirelaterad* produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk se till att en bedömning av överensstämmelse görs för att säkerställa att den *energirelaterade* produkten uppfyller alla krav som ställs i denna lag.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om hur energirelaterade produkters överensstämmelse med kraven ska visas.

8 §

Försäkran om överensstämmelse

Innan en *energirelaterad* produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk ska en försäkran om att produkten överensstämmer med kraven avges. I försäkran *om överensstämmelse* ska tillverkaren eller dennes auktoriserade representant försäkra att den *energirelaterade* produkten överensstämmer med denna lag.

9 §

CE-märkning

Innan en *energirelaterad* produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk ska den för-

ses med CE-märkning. Tillverkaren eller dennes auktoriserade representant inom Europeiska gemenskapen svarar för att CE-märkningen görs. *Bestämmelser om CE-märkning av produkter finns i lagen om att vissa produkter skall förses med CE-märkning.*

Om en energianvändande produkt omfattas av tillämpningsområdet för någon annan lagstiftning med bestämmelser om CE-märkning, ska märkningen ange att produkten även överensstämmer med de bestämmelserna.

10 §

Presumtion om överensstämmelse

En energianvändande produkt antas överensstämma med kraven, om den har försetts med CE-märkning i enlighet med bestämmelserna i 9 § och

1) harmoniserade standarder har tillämpats på produkten,

2) produkten har tilldelats gemenskapens miljömärke i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1980/2000 om ett reviderat gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke och miljömärkningen överensstämmer med kraven på ekodesign, eller

3) produkten har tilldelats något annat miljömärke som har godkänts genom det kommittéförfarande som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter.

11 §

Undantag från kraven

En energianvändande produkt får ställas ut eller demonstreras på en mäss, utställning eller annan liknande tillställning även om den inte överensstämmer med kraven i denna lag, om det på produkten på ett synligt sätt anges att den inte får släppas ut på marknaden eller

med CE-märkning. Tillverkaren eller dennes auktoriserade representant inom Europeiska unionen svarar för att CE-märkningen görs.

Energirelaterade produkter som ska förses med CE-märkning får inte släppas ut på marknaden utan CE-märkning.

10 §

Presumtion om överensstämmelse

En *energirelaterad* produkt antas överensstämma med kraven, om den har försetts med CE-märkning i enlighet med bestämmelserna i 9 § och

1) harmoniserade standarder har tillämpats på produkten,

2) produkten har tilldelats *EU-miljömärke* i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 om ett *EU-miljömärke* och miljömärkningen överensstämmer med kraven på ekodesign, eller

3) produkten har tilldelats något annat miljömärke som har godkänts genom det kommittéförfarande som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för *energirelaterade* produkter.

11 §

Undantag från kraven

En *energirelaterad* produkt får ställas ut eller demonstreras på en mäss, utställning eller annan liknande tillställning även om den inte överensstämmer med kraven i denna lag, om det på produkten på ett synligt sätt anges att den inte får släppas ut på marknaden eller

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tas i bruk innan den uppfyller kraven i denna lag.

tas i bruk innan den uppfyller kraven i denna lag.

12 §

12 §

*Skyldighet att lämna uppgifter om komponenter och underenheter**Skyldighet att lämna uppgifter om komponenter och underenheter*

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant som släpper ut komponenter och underenheter på marknaden eller tar dem i bruk ska lämna tillverkaren av energianvändande produkter relevanta uppgifter om komponenternas eller underenheternas materialammansättning och om användningen av energi, material eller andra resurser, om detta är av betydelse för ekodesignen. Närmare bestämmelser om denna informationsskyldighet kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant som släpper ut komponenter *eller* underenheter på marknaden eller tar dem i bruk ska lämna tillverkaren av *energirelaterade* produkter relevanta uppgifter om komponenternas eller underenheternas materialammansättning och om användningen av energi, material eller andra resurser, om detta är av betydelse för ekodesignen. *Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om denna informationsskyldighet.*

13 §

13 §

*Bevarande och framläggande av uppgifter**Bevarande och framläggande av uppgifter*

Tillverkaren eller dennes auktoriserade representant ska hålla de dokument som anknyter till bedömningen av en energianvändande produkts överensstämmelse med kraven och den försäkran om överensstämmelse med kraven som avgivits tillgängliga för kontroll under tio år räknat från den dag då den energianvändande produkten slutade tillverkas. Dokumenten ska ställas till tillsynsmyndighetens förfogande inom tio dagar från den dag då en begäran om detta har tagits emot.

Tillverkaren eller dennes auktoriserade representant ska hålla de dokument som anknyter till bedömningen av en *energirelaterad* produkts överensstämmelse med kraven och den försäkran om överensstämmelse med kraven som avgivits tillgängliga för kontroll under tio år räknat från den dag då den *energirelaterade* produkten slutade tillverkas. Dokumenten ska ställas till tillsynsmyndighetens förfogande inom tio dagar från den dag då en begäran om detta har tagits emot.

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska gemenskapen och inte har en auktoriserad representant, ska importören och näringsidkaren bevara försäkran om överensstämmelse och de tekniska dokumenten.

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska *unionen* och inte har en auktoriserad representant, ska importören och näringsidkaren skaffa och bevara försäkran om överensstämmelse och de tekniska dokumenten.

14 §

14 §

*Information till konsumenterna**Information till konsumenterna*

Näringsidkaren ska se till att konsument-

Näringsidkaren ska se till att konsument-

na har tillgång till information om en hållbar användning av den energianvändande produkten och vid behov också om den energianvändande produktens ekologiska profil och fördelarna med ekodesign.

na har tillgång till information om en hållbar användning av den *energirelaterade* produkten och vid behov också om den *energirelaterade* produktens ekologiska profil och fördelarna med ekodesign.

4 kap.

Krav på energimärkning av en energianvändande produkt

15 §

Energimärkning av energianvändande produkter

Energianvändande produkter ska förses med energimärkning på det sätt som föreskrivs nedan.

Med energimärkning avses ett energimärke som fästs på en hushållsapparat, en energianvändande byggprodukt eller någon annan energianvändande produkt och ett informationsblad som inkluderas i produktinformationen, när märket och informationsbladet innehåller uppgifter om den energianvändande produktens energiförbrukning och vid behov om förbrukning av andra resurser, såsom vatten eller kemikalier, och om den energianvändande produktens prestanda.

16 §

Utsläppande på marknaden

Tillverkaren av energianvändande produkter, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren ansvarar för att en energianvändande produkt för vilken det krävs energimärkning uppfyller de krav på energimärkning som ställs i denna lag och i

4 kap.

Krav på energimärkning av en *energirelaterad* produkt

15 §

*Energimärkning av **energirelaterade** produkter*

Energirelaterade produkter ska förses med energimärkning på det sätt som föreskrivs nedan.

Med energimärkning avses ett energimärke som fästs på en *energirelaterad* produkt och ett informationsblad som inkluderas i produktinformationen, när märket och informationsbladet innehåller uppgifter om den *energirelaterade* produktens energiförbrukning och vid behov om förbrukning av andra resurser, såsom vatten eller kemikalier, under användningstiden samt om den *energirelaterade* produktens prestanda.

*Kraven på energimärkning av **energirelaterade** produkter omfattar inte inbyggda eller installerade produkter, om inte något annat bestäms särskilt i de produktgruppspecifika krav som avses i 2 § 1 mom.*

16 §

Utsläppande på marknaden och o tillåten användning av märkningen

Tillverkaren av *energirelaterade* produkter, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren ansvarar för att en *energirelaterad* produkt för vilken det krävs energimärkning uppfyller de krav på energimärkning som ställs i denna lag och i de be-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, innan den energianvändande produkten släpps ut på marknaden.

stämmelser som utfärdats med stöd av den, innan den *energirelaterade produkten* släpps ut på marknaden.

Den energimärkning av energirelaterade produkter som avses i denna lag får inte användas på något annat sätt än det som anges i denna lag. Ansvaret för detta bärs av produkttillverkaren, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren.

17 §

17 §

*Energimärke, informationsblad och teknisk dokumentation**Energimärke, informationsblad och teknisk dokumentation*

Tillverkaren av en energianvändande produkt, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren ska

Tillverkaren av en *energirelaterad* produkt, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren ska

1) se till att ett energimärke utarbetas enligt kraven och att det levereras till de näringsidkare som säljer den energianvändande produkten eller på annat sätt bjuder ut den energianvändande produkten till konsumenter,

1) se till att ett energimärke utarbetas enligt kraven och att det levereras till de näringsidkare som säljer den *energirelaterade* produkten eller på annat sätt bjuder ut den *energirelaterade* produkten till konsumenter,

2) sammanställa ett informationsblad, vars uppgifter ska ingå i en broschyr om produkten eller, om någon broschyr inte har utarbetats, ska uppgifterna i informationsbladet ingå i de handlingar som tillsammans med produkten sänds till de näringsidkare som säljer produkten till konsumenter,

2) sammanställa ett informationsblad, vars uppgifter ska ingå i en broschyr om den *energirelaterade* produkten eller, om någon broschyr inte har utarbetats, ska uppgifterna i informationsbladet ingå i de handlingar som tillsammans med produkten sänds till de näringsidkare som säljer produkten till konsumenter,

3) utarbeta sådan teknisk dokumentation över den energianvändande produkten med hjälp av vilken tillsynsmyndigheten kan bedöma om de uppgifter som lämnas på energimärket och i informationsbladet är korrekta, *och*

3) utarbeta sådan teknisk dokumentation över den *energirelaterade* produkten med hjälp av vilken tillsynsmyndigheten kan bedöma om de uppgifter som lämnas på energimärket och i informationsbladet är korrekta,

4) förvara den tekniska dokumentationen i fem år efter det att den sista energianvändande produkten har tillverkats.

4) förvara den tekniska dokumentationen i fem år efter det att den sista *energirelaterade* produkten har tillverkats, *och*

5) *på begäran ställa den tekniska dokumentationen i elektronisk form till förfogande för tillsynsmyndigheten eller Europeiska kommissionen inom tio arbetsdagar från mottagandet av sådan begäran från tillsynsmyndigheten eller kommissionen.*

Närmare bestämmelser om de krav som enligt 1 mom. ställs på energianvändande byggprodukter kan utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de krav som enligt 1 mom. ställs på energirelaterade byggprodukter.

Närmare bestämmelser om övriga krav enligt 1 mom. kan utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

Genom förordning av arbets- och näringsministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de krav som enligt 1 mom. ställs på andra än byggprodukter.

18 §

Fästande av energimärke på energianvändande produkter

En näringsidkare som säljer eller på annat sätt bjuder ut en energianvändande produkt till konsumenterna ska på en energianvändande produkt som säljs på ett detaljförsäljningsställe eller annars ställs ut för att bjudas ut till konsumenterna fästa ett energimärke så att det är väl synligt.

18 §

*Fästande av energimärke på **energirelaterade** produkter*

En näringsidkare som säljer eller på annat sätt bjuder ut en *energirelaterad* produkt till konsumenterna ska på en *energirelaterad* produkt som säljs på ett detaljförsäljningsställe eller annars ställs ut för att bjudas ut till konsumenterna fästa ett energimärke så att det är väl synligt och läsbart.

Det är förbjudet att använda andra etiketter, märken, symboler eller påskrifter på energirelaterade produkter, om detta sannolikt kommer att vilseleda slutanvändaren eller orsaka förväxling när det gäller förbrukningen av energi eller eventuella andra viktiga resurser under användningen.

18 a §

Krav på information vid marknadsföring

Vid all reklam för de enskilda modellerna av energirelaterade produkter ska produktens energieffektivitetsklass nämnas i anslutning till energi- eller prisinformationen.

I tekniska manualer, broschyrer och i annat tekniskt säljfrämjande material som beskriver de specifika tekniska egenskaperna för en produkt, ska produktens energieffektivitetsklass nämnas eller nödvändiga uppgifter om dess energianvändning ges. Detta gäller också material i elektronisk form.

19 §

Uppgifter som ska lämnas till konsumenterna vid distansförsäljning

En näringsidkare ska vid sådan distansförsäljning som avses i 6 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978) i god tid innan avtal

19 §

Uppgifter som ska lämnas till konsumenterna vid distansförsäljning

En näringsidkare ska vid sådan distansförsäljning som avses i 6 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978) i god tid innan avtal

ingås ge konsumenten de *väsentliga* uppgifter som ska lämnas på energimärket och i informationsbladet.

Närmare bestämmelser om de *väsentliga* uppgifter om energianvändande byggprodukter som ska lämnas vid distansförsäljning kan utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

Närmare bestämmelser om de *väsentliga* uppgifter om andra energianvändande produkter än byggprodukter vilka ska lämnas vid distansförsäljning kan utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

ingås ge konsumenten de uppgifter som ska lämnas på energimärket och i informationsbladet.

Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de uppgifter om energirelaterade byggprodukter som ska lämnas vid distansförsäljning.

Genom förordning av arbets- och näringsministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de uppgifter om andra energirelaterade produkter än byggprodukter vilka ska lämnas vid distansförsäljning.

20 §

Språk som används i energimärkning

Den information som ingår i energimärket och informationsbladet samt den kompletterande informationen ska finnas på finska och svenska. Om produkten säljs endast i en enspråkig kommun räcker det att informationen lämnas på majoritetens språk.

21 §

Godkännande av besiktningsorgan

Miljöministeriet godkänner på ansökan de besiktningsorgan som deltar i bedömningen av överensstämmelse med kraven i fråga om de energianvändande produkter som avses i 2 § samt ser till att organen anmäls till Europeiska *gemenskapernas* kommission och till övriga medlemsstater i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

20 §

Språk som används i energimärkning

Den information som ingår i energimärket och informationsbladet samt den kompletterande informationen ska finnas på finska och svenska. Om den *energirelaterade* produkten säljs endast i en enspråkig kommun räcker det att informationen lämnas på majoritetens språk.

21 §

Godkännande av besiktningsorgan

Miljöministeriet godkänner på ansökan de besiktningsorgan som deltar i bedömningen av överensstämmelse med kraven i fråga om de *energirelaterade byggprodukter* som avses i 2 § samt ser till att organen anmäls till Europeiska kommission och till övriga medlemsstater i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. *Arbets- och näringsministeriet godkänner på ansökan de besiktningsorgan som deltar i bedömningen av överensstämmelse med kraven i fråga om andra energirelaterade produkter än de som hör till miljöministeriets verksamhetsområde samt ser till att organen anmäls på det sätt som föreskrivs i momentet.*

23 §

Besiktningsorganets uppgifter

Ett besiktningsorgan ska utföra de uppgifter som krävs för att påvisa överensstämmelse med kraven i fråga om de energianvändande produkter som avses i 2 § och genom vilka det säkerställs att produkterna uppfyller kraven i denna lag och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

23 §

Besiktningsorganets uppgifter

Ett besiktningsorgan ska utföra de uppgifter som krävs för att påvisa överensstämmelse med kraven i fråga om de *energirelaterade* produkter som avses i 2 § och genom vilka det säkerställs att produkterna uppfyller kraven i denna lag och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

25 §

Tillsyn över besiktningsorgan och återkallande av godkännande

Miljöministeriet övervakar de besiktningsorgan som det har godkänt. Besiktningsorganen ska årligen lämna miljöministeriet en berättelse om sin verksamhet.

Om ett besiktningsorgan inte uppfyller de krav som nämns i 22 § eller inte följer de villkor som har ställts i det beslut som avses i 21 § eller annars handlar väsentligt i strid med gällande bestämmelser och föreskrifter, ska miljöministeriet ge besiktningsorganet en tillräckligt lång frist för att rätta till saken. Miljöministeriet ska återkalla sitt godkännande om besiktningsorganet inte har avhjälpt bristen inom utsatt tid.

Miljöministeriet ska anmäla de besiktningsorgan som det har godkänt samt återkallelser av godkännande till Europeiska gemenskapernas kommission och övriga medlemsstater i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

25 §

Tillsyn över besiktningsorgan och återkallande av godkännande

Miljöministeriet och arbets- och näringsministeriet utövar tillsyn över de besiktningsorgan som de har godkänt. Besiktningsorganen ska årligen lämna *det ministerium som utövar tillsyn över organet* i fråga en berättelse om sin verksamhet.

Om ett besiktningsorgan inte uppfyller de krav som föreskrivs i 22 § eller inte följer de villkor som har ställts i det beslut som avses i 21 § eller annars handlar väsentligt i strid med gällande bestämmelser eller föreskrifter, ska *det övervakande ministeriet* ge besiktningsorganet en tillräckligt lång frist för att rätta till saken. *Den som utövar tillsyn över besiktningsorganet* ska återkalla sitt godkännande om organet inte har avhjälpt bristen inom utsatt tid.

Miljöministeriet och arbets- och näringsministeriet ska anmäla de besiktningsorgan som det har godkänt samt återkallelser av godkännande till Europeiska kommissionen och till de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

26 §

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen över efterlevnaden av denna lag ankommer på arbets- och näringsministeriet. I fråga om energianvändande byggprodukter ankommer den högsta ledningen och styrningen dock på miljöministeriet.

27 §

Tillsynsmyndighet

Säkerhetsteknikcentralen övervakar att de energianvändande produkterna överensstämmer med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

30 §

Rätt att få en energianvändande produkt för undersökning och provning

Säkerhetsteknikcentralen har rätt att få en energianvändande produkt för undersökning och provning, om det behövs med tanke på tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Säkerhetsteknikcentralen kan anlita utomstående sakkunniga vid undersökning och provning samt vid bedömning av överensstämmelse med kraven.

Säkerhetsteknikcentralen ska ersätta en i 1 mom. avsedd produkt som tas för undersökning och provning enligt gängse pris, om tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren kräver det och om produkten inte strider mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Om en energianvändande produkt inte uppfyller kraven i denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, får Säkerhetsteknikcentralen ålägga tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller

26 §

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen över efterlevnaden av denna lag ankommer på arbets- och näringsministeriet. I fråga om *energirelaterade* byggprodukter ankommer den högsta ledningen och styrningen dock på miljöministeriet.

27 §

Tillsynsmyndighet

Säkerhetsteknikcentralen övervakar att de *energirelaterade* produkterna överensstämmer med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

30 §

*Rätt att få en **energirelaterad** produkt för undersökning och provning*

Säkerhetsteknikcentralen har rätt att få en *energirelaterad* produkt för undersökning och provning, om det behövs med tanke på tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Säkerhetsteknikcentralen kan anlita utomstående sakkunniga vid undersökning och provning samt vid bedömning av överensstämmelse med kraven.

Säkerhetsteknikcentralen ska ersätta en i 1 mom. avsedd *energirelaterad* produkt som tas för undersökning och provning enligt gängse pris, om tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren kräver det och om produkten inte strider mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Om en *energirelaterad* produkt inte uppfyller kraven i denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, får Säkerhetsteknikcentralen ålägga tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller

näringsidkaren att ersätta de direkta och nödvändiga kostnaderna för anskaffningen, undersökningen och provningen enligt gängse pris.

näringsidkaren att ersätta de direkta och nödvändiga kostnaderna för anskaffningen, undersökningen och provningen enligt gängse pris.

32 §

Säkerhetsteknikcentralens rätt att få uppgifter och utlämna sekretessbelagda uppgifter

Utan hinder av sekretessen enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har Säkerhetsteknikcentralen rätt att av andra myndigheter få de uppgifter som behövs för tillsynen enligt denna lag till

- 1) åklagaren, polisen och tullmyndigheten för förebyggande eller utredning av brott,
- 2) miljövårds- och konsumentskyddsmyndigheterna om den handling som lämnas ut innehåller sådana uppgifter som myndigheten behöver för att utföra sina uppdrag, och
- 3) behöriga utländska myndigheter och internationella organ för uppfyllande av sådana förpliktelser som grundar sig på Europeiska gemenskapens regelverk eller internationella avtal som är bindande för Finland.

34 §

Åtgärder när en energianvändande produkt inte överensstämmer med kraven

Om Säkerhetsteknikcentralen har anledning att misstänka eller konstaterar att en energianvändande produkt eller dokumenten och uppgifterna om den inte överensstämmer med kraven i denna lag, har Säkerhetsteknikcentralen rätt att

- 1) tillfälligt eller permanent begränsa utsläppande på marknaden eller ibruktagande av den energianvändande produkten,
- 2) tillfälligt eller permanent förbjuda ibruktagande av den energianvändande produkten och saluförande, försäljning eller annan överlåtelse av produkten,
- 3) på det sätt som den bestämmer kräva att tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren avhjälp

32 §

Säkerhetsteknikcentralens rätt att få uppgifter och utlämna sekretessbelagda uppgifter

Utan hinder av sekretessen enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får Säkerhetsteknikcentralen lämna sådana sekretessbelagda uppgifter som den erhållit vid skötseln av sina uppgifter enligt denna lag till

- 1) åklagaren, polisen och tullmyndigheten för förebyggande eller utredning av brott,
- 2) miljövårds- och konsumentskyddsmyndigheterna om den handling som lämnas ut innehåller sådana uppgifter som myndigheten behöver för att utföra sina uppdrag,
- 3) behöriga utländska myndigheter och internationella organ för uppfyllande av sådana förpliktelser som grundar sig på Europeiska unionens regelverk eller internationella avtal som är bindande för Finland.

34 §

*Åtgärder när en **energirelaterad** produkt inte överensstämmer med kraven*

Om Säkerhetsteknikcentralen har anledning att misstänka eller konstaterar att en *energirelaterad* produkt eller dokumenten och uppgifterna om den inte överensstämmer med kraven i denna lag, har centralen rätt att

- 1) tillfälligt eller permanent begränsa utsläppande på marknaden eller ibruktagande av den *energirelaterade* produkten,
- 2) tillfälligt eller permanent förbjuda ibruktagande av den *energirelaterade* produkten och saluförande, försäljning eller annan överlåtelse av produkten,
- 3) på det sätt som den bestämmer kräva att tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren avhjälp

bristerna i den energianvändande produkten så att produkten, dokumenten och de uppgifter som ges om den uppfyller de krav som ställs i denna lag och med stöd av den,

4) bestämma att en energianvändande produkt som innehas av tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren ska förstöras, i det fall att det förbud eller den begränsning som avses i 1—3 punkten inte kan anses vara en tillräcklig åtgärd; om det dock inte anses ändamålsenligt att den energianvändande produkten förstörs, kan Säkerhetsteknikcentralen bestämma hur det annars ska förfaras med produkten.

Tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren ska för Säkerhetsteknikcentralen inom den tid som den utsatt lägga fram en utredning om hur det åläggande som fogats till förbudet eller begränsningen enligt 1 mom. 1 och 2 punkten eller kravet enligt 1 mom. 3 punkten har verkställts.

per bristerna i den *energirelaterade* produkten så att produkten, dokumenten och de uppgifter som ges om den uppfyller de krav som ställs i denna lag och med stöd av den,

4) bestämma att en *energirelaterad* produkt som innehas av tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren ska förstöras, i det fall att det förbud eller den begränsning som avses i 1—3 punkten inte kan anses vara en tillräcklig åtgärd; om det dock inte anses ändamålsenligt att den *energirelaterade* produkten förstörs, kan Säkerhetsteknikcentralen bestämma hur det annars ska förfaras med produkten.

Tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren ska för Säkerhetsteknikcentralen inom den tid som den utsatt lägga fram en utredning om hur det åläggande som fogats till förbudet eller begränsningen enligt 1 mom. 1 och 2 punkten eller kravet enligt 1 mom. 3 punkten har verkställts.

Om Säkerhetsteknikcentralen har anledning att misstänka att uppgifterna enligt 17 § i energimärken eller informationsblad inte överensstämmer med denna lag, ska centralen av den energirelaterade produktens tillverkare, dennes auktoriserade representant, importören eller näringsidkaren kräva en utredning om sanningsenligheten i nämnda uppgifter.

37 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) släpper ut en energianvändande produkt på marknaden eller tar i bruk en energianvändande produkt i strid med bestämmelserna i 4, 6—9 eller 16 §,

2) bryter mot skyldigheten enligt 12—14, 17—20 eller 24 §,

3) bryter mot den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 28 eller 33 §, eller

4) bryter mot ett förbud eller ett åläggande enligt 34 §,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för brott

37 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) släpper ut en *energirelaterad* produkt på marknaden eller tar i bruk en *energirelaterad* produkt i strid med bestämmelserna i 4, 6—9 § eller 16 § 1 mom.,

2) bryter mot skyldigheten enligt 12—14 eller 17 §, 18 § 1 mom., 18 a §, 19, 20 eller 24 §,

3) bryter mot den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 28 eller 33 §, eller

4) bryter mot ett förbud eller ett åläggande enligt 16 § 2 mom., 18 § 2 mom. eller 34 §,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för brott

mot lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av **energianvändande** produkter dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud eller ett åläggande som har fastställts med stöd av 34 § och förenats med vite, kan lämnas obestraffad för samma gärning.

mot lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter dömas till böter.

Bestämmelser om CE-märkningsförfaselse finns i lagen om CE-märkningsförfaselse (187/2010).

Den som bryter mot ett förbud eller ett åläggande som har fastställts med stöd av 34 § och förenats med vite, kan lämnas obestraffad för samma gärning.

41 §

Ikraftträdande

Bestämmelserna om energimärkning tillämpas inte på sådana energianvändande produkter vars tillverkning har upphört och som släppts ut på marknaden innan EG-kommissionens rättsakt om energimärkning av produktgruppen i fråga ska börja tillämpas. Bestämmelserna om energimärkning tillämpas inte heller på sådana energianvändande produkter som säljs begagnade.

41 §

Ikraftträdande

Bestämmelserna om energimärkning tillämpas inte på sådana *energirelaterade* produkter vars tillverkning har upphört och som släppts ut på marknaden innan *Europeiska* kommissionens rättsakt om energimärkning av produktgruppen i fråga ska börja tillämpas. Bestämmelserna om energimärkning tillämpas inte heller på sådana *energirelaterade* produkter som säljs begagnade.

43 §

Författningar som förblir i kraft

Följande författningar som utfärdats med stöd av lagen om anordningars energieffektivitet förblir alltjämt i kraft:

1) effektivitetskrav för värmepannor, Finlands byggbestämmelsesamling, D7, föreskrifter 1997,

2) handels- och industriministeriets förordning om energieffektivitetskrav för elektriska kylskåp, frysar och kombinationer av dessa för hushållsbruk (854/2000),

3) handels- och industriministeriets förordning om energieffektivitetskrav för förkoppningsdon till lysrör (318/2002),

4) handels- och industriministeriets beslut om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska tvättmaskiner för hushållsbruk (202/1996),

43 §

Författningar som förblir i kraft

Följande författningar som utfärdats med stöd av lagen om anordningars energieffektivitet förblir alltjämt i kraft:

1) effektivitetskrav för värmepannor, Finlands byggbestämmelsesamling, D7, föreskrifter 1997,

(2 och 3 punkten upphävs)

4) handels- och industriministeriets beslut om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska tvättmaskiner för hushållsbruk (202/1996),

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5) handels- och industriministeriets beslut om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska torktumlare för hushållsbruk (203/1996),

6) handels- och industriministeriets beslut om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk (895/1997),

7) handels- och industriministeriets förordning om de uppgifter som skall ges vid energimärkning av lampor för hushållsbruk (859/2000),

8) handels- och industriministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av diskmaskiner (1009/2000),

9) handels- och industriministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska ugnar för hushåll (1052/2002),

10) miljöministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av luftkonditioneringsapparater för hushållsbruk (1271/2002),

11) handels- och industriministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska kylskåp, frysar och kombinationer av dessa för hushållsbruk (541/2004).

5) handels- och industriministeriets beslut om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska torktumlare för hushållsbruk (203/1996),

6) handels- och industriministeriets beslut om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk (895/1997),

7) handels- och industriministeriets förordning om de uppgifter som skall ges vid energimärkning av lampor för hushållsbruk (859/2000),

8) handels- och industriministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av diskmaskiner (1009/2000),

9) handels- och industriministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska ugnar för hushåll (1052/2002),

10) miljöministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av luftkonditioneringsapparater för hushållsbruk (1271/2002),

11) handels- och industriministeriets förordning om uppgifter som skall lämnas vid energimärkning av elektriska kylskåp, frysar och kombinationer av dessa för hushållsbruk (541/2004).

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 18 § 2 mom. och 18 a § tillämpas dock först från och med den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.